

Rada Europejska

Bruksela, 21 lipca 2020 r.
(OR. en)

EUCO 10/20

CO EUR 8
CONCL 4

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: Nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej (17, 18, 19, 20 i
21 lipca 2020 r.)
– Konkluzje

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje przyjęte przez Radę Europejską na wyżej wspomnianym posiedzeniu.

W chwili gdy Europa oplakuje śmiertelne ofiary pandemii COVID-19, Rada Europejska przekazuje wyrazy najgłębszego współczucia ofiarom i ich rodzinom. I gdy Europejczycy nadal stoją w obliczu nadzwyczajnych wyzwań i niepewności w swoim codziennym życiu, wszystkie nasze wysiłki pozostaną skoncentrowane na ochronie obywateli i pokonaniu kryzysu.

Kryzys związany z COVID-19 stawia przed Europą wyzwanie o niespotykanej dotąd skali. UE i jej państwa członkowskie musiały przyjąć środki nadzwyczajne w celu ochrony zdrowia obywateli i zapobieżenia załamaniu się gospodarki. Powoli wychodzimy z ostrego kryzysu zdrowotnego. Choć w dalszym ciągu konieczna jest najwyższa czujność, jeśli chodzi o sytuację sanitarną, obecnie nacisk przesuwana się na łagodzenie szkód społeczno-gospodarczych. Wymaga to bezprecedensowych wysiłków i innowacyjnego podejścia, wspierających konwergencję, odporność i transformację w Unii Europejskiej. Na wniosek szefów państw lub rządów Komisja przedstawiła pod koniec maja bardzo szeroko zakrojony pakiet łączący przyszłe wieloletnie ramy finansowe (WRF) z konkretnymi działaniami na rzecz odbudowy w ramach instrumentu Next Generation EU (NGEU).

Na podstawie szerokich konsultacji przeprowadzonych na szczeblu przewodniczącego Rady Europejskiej oraz prac w ramach Rady niniejsze konkluzje stanowią wyważone rozwiązanie uwzględniające interesy i stanowiska wszystkich państw członkowskich. Jest to ambitny i kompleksowy pakiet łączący klasyczne WRF z nadzwyczajnymi działaniami na rzecz odbudowy zmiernymi do przewyciężenia – w najlepszym interesie UE – skutków bezprecedensowego kryzysu.

NGEU i WRF są ze sobą powiązane. Potrzebujemy działań na rzecz odbudowy jako szybkiej i skutecznej odpowiedzi na wyzwanie o charakterze tymczasowym, jednak działania te przyniosą oczekiwane rezultaty i będą trwale jedynie wtedy, gdy będą powiązane i zharmonizowane z tradycyjnymi WRF, które kształtują nasze polityki budżetowe od 1988 r. i oferują perspektywę długoterminową.

Pierwsza część niniejszych konkluzji dotyczy działań na rzecz odbudowy, które są znaczące, skoncentrowane i ograniczone w czasie. Znaczące, ponieważ skutki kryzysu są dalekosiężne. Skoncentrowane, ponieważ muszą być ukierunkowane na regiony i sektory najbardziej dotknięte przez kryzys. Ograniczone w czasie, ponieważ WRF i regulujące je przepisy pozostają podstawowymi ramami planowania i wykonywania budżetu Unii. Dodatkowe środki finansowe wygenerowane w wyniku pożyczek zaciąganych przez UE zostaną wypłacone jako dotacje i pożyczki za pośrednictwem instrumentów i programów WRF. Dzięki temu zapewniona zostanie konsekwencja i spójność. Zarówno NGEU, jak i WRF pomogą w transformacji UE za pośrednictwem jej najważniejszych polityk, zwłaszcza Europejskiego Zielonego Ładu, rewolucji cyfrowej i odporności.

Druga część dotyczy WRF na lata 2021–2027. Przyjęte podejście opiera się na propozycji z lutego, która została dostosowana, aby odpowiedzieć na kryzys związany z COVID-19, i w świetle działań podejmowanych w ramach NGEU.

I. NEXT GENERATION EU

- A1. Wyjątkowy charakter sytuacji gospodarczej i społecznej wynikającej z kryzysu związanego z COVID-19 wymaga wyjątkowych działań służących wsparciu odbudowy i zapewnieniu odporności gospodarek państw członkowskich.
- A2. Plan europejskiej odbudowy będzie wymagał ogromnych inwestycji publicznych i prywatnych na szczeblu europejskim w celu trwałego sprowadzenia Unii na ścieżkę prowadzącą do zrównoważonej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność, tworzenia miejsc pracy oraz naprawy bezpośrednich szkód spowodowanych pandemią COVID-19 przy jednoczesnym wspieraniu zielonych i cyfrowych priorytetów Unii. WRF, wzmocnione przez NGEU, będą głównym europejskim narzędziem.
- A3. Aby zapewnić Unii środki niezbędne do sprostania wyzwaniom, jakie stwarza pandemia COVID-19, Komisja będzie upoważniona do zaciągania w imieniu Unii pożyczek na rynkach kapitałowych. Uzyskane w ten sposób wpływy zostaną przesunięte do programów unijnych zgodnie z NGEU.

- A4. Biorąc pod uwagę, że NGEU stanowi wyjątkową reakcję na te tymczasowe, aczkolwiek skrajne warunki, przyznane Komisji uprawnienia do zaciągania pożyczek są wyraźnie ograniczone pod względem wielkości, czasu trwania i zakresu.
- A5. W odniesieniu do NGEU Komisja zostanie uprawniona – na mocy decyzji w sprawie zasobów własnych – do zaciągnięcia w imieniu Unii pożyczek na rynkach kapitałowych do wysokości 750 mld EUR w cenach z 2018 r.; nowa działalność w zakresie zaciągania pożyczek netto zakończy się najpóźniej z końcem 2026 r. Unia będzie wykorzystywać środki finansowe pożyczone na rynkach kapitałowych w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19.
- A6. Pożyczone środki finansowe mogą być wykorzystane na pożyczki do wysokości 360 mld EUR w cenach z 2018 r. oraz na wydatki do wysokości 390 mld EUR w cenach z 2018 r.
- A7. Spłata zadłużenia musi być zaplanowana w czasie, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, tak aby zapewnić stałą i przewidywalną redukcję zobowiązań do dnia 31 grudnia 2058 r. Kwoty niewykorzystane do przewidywanej spłaty odsetek zostaną użyte do celów przedterminowych spłat przed końcem WRF 2021–2027, w kwocie minimalnej, i mogą być zwiększane powyżej tego poziomu pod warunkiem że zostaną wprowadzone nowe zasoby własne.
- A8. Kwoty należne w danym roku od Unii z tytułu spłaty kwoty głównej nie mogą przekraczać 7,5 % kwoty maksymalnej wynoszącej 390 mld EUR na wydatki.
- A9. Kwoty pułapów zasobów własnych zostają tymczasowo podwyższone o 0,6 punktu procentowego wyłącznie w celu pokrycia wszystkich zobowiązań Unii wynikających z pożyczek przez nią zaciągniętych w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19 aż do momentu wygaśnięcia wszystkich tych zobowiązań, a najpóźniej do dnia 31 grudnia 2058 r.

A10. W decyzji Rady w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej doprecyzowane zostaną – w odniesieniu do finansowania w ramach NGEU – przypadki, w których Komisja może tymczasowo wezwać państwa członkowskie do wniesienia zasobów przewyższających ich odnośny względny udział, bez zwiększania ostatecznych zobowiązań państw członkowskich, i określić stosowne warunki. Decyzja ta będzie stanowić, że każdy taki wkład zostanie bezzwłocznie skompensowany zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi dotyczącymi budżetu UE, a co za tym idzie na podstawie odnośnych mających zastosowanie kluczy DNB, bez uszczerbku dla innych zasobów własnych i innych dochodów.

Przed dokonaniem wezwania do wniesienia takich zasobów Komisja zaspokoi te potrzeby przez aktywne zarządzanie płynnością oraz, w razie konieczności, korzystając z finansowania krótkoterminowego za pośrednictwem rynków kapitałowych w ramach swojej zróżnicowanej strategii finansowania zgodnej z limitami określonymi w decyzji o zasobach własnych. Komisja będzie mogła tymczasowo – i tylko w ostateczności – dokonywać wezwań do wniesienia zwiększonych zasobów przez państwa członkowskie tylko na wypadek, gdyby takie środki nie były w stanie stworzyć koniecznej płynności. Kwota dodatkowych zasobów, do wniesienia której można wezwać państwa członkowskie raz w roku w takich okolicznościach jest proporcjonalna i, w każdym przypadku, ograniczona do ich udziału w ramach tymczasowo zwiększonego pułapu zasobów własnych, tj. 0,6 % DNB państw członkowskich.

A11. Kwoty NGEU przekazywane za pośrednictwem budżetu na wydatki stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel. Władza budżetowa sprawuje kontrolę polityczną, która zostanie zdefiniowana w drodze porozumienia między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją.

A12. Z uwagi na konieczność szybkiego uruchomienia wsparcia na rzecz odbudowy należy stworzyć odpowiednie warunki dla szybkiej realizacji projektów inwestycyjnych, zwłaszcza w zakresie infrastruktury. Komisja jest proszona o przedstawienie przed październikową Radą Europejską propozycji dotyczących możliwości przyspieszenia i ułatwienia procedur w państwach członkowskich.

A13. Zobowiązania prawne w ramach danego programu uzupełnionego przez NGEU należy podjąć do dnia 31 grudnia 2023 r. Powiązane płatności zostaną dokonane do dnia 31 grudnia 2026 r.

A14. Kwoty w ramach NGEU dla indywidualnych programów są następujące:

• Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF):	672,5 mld EUR
z czego pożyczki:	360 mld EUR
z czego dotacje:	312,5 mld EUR
• REACT-EU:	47,5 mld EUR
• „Horyzont Europa”:	5 mld EUR
• Program InvestEU:	5,6 mld EUR
• Rozwój obszarów wiejskich:	7,5 mld EUR
• Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST):	10 mld EUR
• RescEU:	1,9 mld EUR
• Ogółem:	750 mld EUR

Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

A15. 70 % dotacji przyznanych w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności należy rozdysponować w latach 2021 i 2022. Pozostałe 30 % należy w pełni rozdysponować do końca 2023 r. Co do zasady maksymalna wielkość pożyczek na każde państwo członkowskie nie przekroczy 6,8 % jego DNB.

A16. Klucz do alokacji zobowiązań w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności na lata 2021–2022 ustala się zgodnie z wnioskiem Komisji. W kluczu do alokacji na 2023 r. kryterium dotyczące bezrobocia w latach 2015–2019 zastępuje się – w równych proporcjach – stratą realnego PKB odnotowaną w 2020 r. i łączną stratą realnego PKB odnotowaną w okresie 2020–2021; obliczenie zostanie dokonane do dnia 30 czerwca 2022 r.

A17. Płatności zaliczkowe na Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności będą dokonywane w 2021 r. i powinny wynosić 10 %.

A18. Państwa członkowskie przygotowują krajowe plany odbudowy i zwiększania odporności, w których określają swoje programy reform i inwestycji na lata 2021–2023. Plany te zostaną poddane przeglądowi i dostosowane odpowiednio do potrzeb w 2022 r., tak by uwzględnić ostateczną alokację środków finansowych na 2023 r.

A19. Komisja oceni plany odbudowy i zwiększania odporności w terminie dwóch miesięcy od ich przedłożenia. Kryteria dotyczące zgodności z zaleceniami dla poszczególnych krajów, a także wzmocnienia potencjału wzrostu, tworzenia miejsc pracy oraz odporności gospodarczej i społecznej danego państwa członkowskiego muszą być najwyżej punktowane w ramach oceny. Faktyczny wkład w transformację ekologiczną i cyfrową również powinien być jednym z zasadniczych warunków uzyskania pozytywnej oceny.

Ocena planów odbudowy i zwiększania odporności jest zatwierdzana przez Radę, stanowiącą większość kwalifikowaną na wniosek Komisji, w drodze aktu wykonawczego; Rada dołoży starań, by go przyjąć w terminie 4 tygodni od przedłożenia stosownego wniosku.

Pozytywna ocena wniosków o płatność będzie uzależniona od zadowalającego osiągnięcia odnośnych celów pośrednich i końcowych.

Komisja występuje o opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego w sprawie zadowalającego osiągnięcia odnośnych celów pośrednich i końcowych. Komitet Ekonomiczno-Finansowy dąży do osiągnięcia konsensusu. Jeżeli w wyjątkowych sytuacjach jedno lub więcej państw członkowskich uznają, że istnieją poważne odstępstwa od zadowalającego osiągnięcia odnośnych celów pośrednich i końcowych, mogą one zwrócić się do przewodniczącego Rady Europejskiej o przekazanie tej sprawy następnej Radzie Europejskiej.

Komisja przyjmuje decyzję w sprawie oceny zadowalającego osiągnięcia odnośnych celów pośrednich i końcowych oraz w sprawie zatwierdzenia płatności zgodnie z procedurą sprawdzającą.

Jeżeli sprawa została przekazana Radzie Europejskiej, Komisja nie podejmie decyzji w sprawie oceny zadowalającego osiągnięcia odnośnych celów pośrednich i końcowych oraz w sprawie zatwierdzenia płatności, dopóki następna Rada Europejska nie przedyskutuje wyczerpująco tej sprawy. Proces ten co do zasady nie będzie trwał dłużej niż trzy miesiące od momentu, w którym Komisja wystąpiła do Komitetu Ekonomiczno-Finansowego o jego opinię. Proces ten będzie zgodny z art. 17 TUE i art. 317 TFUE.

REACT-EU:

A20. Niezależnie od przepisów dotyczących zastosowania górnych limitów i redystrybucji, zastosowanie mają dodatkowe alokacje; w celu wsparcia najważniejszych sektorów, które będą miały kluczowe znaczenie dla stworzenia podstaw solidnej odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 w niektórych państwach członkowskich, REACT-EU zapewni następujące dodatkowe alokacje: Luksemburg (100 mln EUR); Malta (50 mln EUR).

Cel klimatyczny

A21. Działania w dziedzinie klimatu zostaną włączone do głównego nurtu polityk i programów finansowanych w ramach WRF i NGEU. Ogólny cel w zakresie klimatu wynoszący 30 % będzie miał zastosowanie do łącznej kwoty wydatków z WRF i NGEU i zostanie odzwierciedlony w stosownych celach w przepisach sektorowych. Te cele w przepisach sektorowych powinny być zgodne z celem polegającym na osiągnięciu przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r. i przyczyniać się do osiągnięcia nowych unijnych celów w zakresie klimatu na 2030 r., które zostaną uaktualnione do końca roku. Jako ogólna zasada, wszystkie wydatki UE powinny być spójne z celami porozumienia paryskiego.

II. WRF 2021–2027

A22. Projekt konkluzji Rady Europejskiej z lutego 2020 r. (dok. 5846/20) stanowi podstawę ogólnego kompromisu. Projekt ten odzwierciedlał dyskusje prowadzone przez wiele miesięcy. W świetle kryzysu związanego z COVID-19 i działań podjętych w ramach NGEU wprowadzono szereg zmian, które odzwierciedlono w załączniku.

A23. Ogólna kwota zobowiązań wynosi 1 074,3 mld EUR. Liczba ta jest nieco niższa od kwoty zaproponowanej w lutym. Należy na to patrzeć w kontekście ambitnych działań na rzecz europejskiej odbudowy nakreślonych w pierwszej części niniejszego dokumentu.

A24. Interesy finansowe Unii są chronione zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w Traktatach Unii, w szczególności zgodnie z wartościami zapisanymi w art. 2 TUE.

Rada Europejska podkreśla znaczenie ochrony interesów finansowych Unii. Rada Europejska podkreśla znaczenie poszanowania praworządności.

- A25. Alokacja finansowa dla RescEU wyniesie 1,1 mld EUR. Środki na program działań w dziedzinie zdrowia zostaną zwiększone do 1,7 mld EUR zgodnie z wnioskiem Komisji w ramach reakcji na COVID-19.
- A26. Środki dla instrumentów szczególnych poza pułapami zostają zwiększone o 5 mld EUR. Te 5 mld EUR zostanie wykorzystane na nową specjalną pobrexitową rezerwę dostosowawczą, która zostanie utworzona w celu przeciwdziałania nieprzewidzianym i negatywnym konsekwencjom brexitu w najbardziej dotkniętych państwach członkowskich i sektorach.
- A27. W propozycji z lutego wprowadzono szereg środków o zwiększonej elastyczności w obszarach spójności i rolnictwa. Z myślą o skutkach kryzysu związanego z COVID-19 dodaje się drugi pakiet na rzecz elastyczności dotyczący przepisów wykonawczych w ramach polityki spójności i WPR oraz koncentracji tematycznej wsparcia z EFRR.
- A28. Jeśli chodzi o zasoby własne UE, pułap dla Unii na pokrycie rocznych środków na płatności zostaje ustalony na poziomie 1,40 % DNB wszystkich państw członkowskich; łączna kwota rocznych środków na zobowiązania nie może przekroczyć 1,46 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich.
- A29. W nadchodzących latach Unia będzie dążyć do zreformowania systemu zasobów własnych i wprowadzenia nowych zasobów własnych. W pierwszej kolejności zostanie wprowadzony nowy rodzaj zasobów własnych powiązanych z odpadami z tworzyw sztucznych niepoddawany recyklingowi, który będzie stosowany od dnia 1 stycznia 2021 r. Jako podstawę dodatkowych zasobów własnych Komisja przedstawi w pierwszym półroczu 2021 r. wniosek w sprawie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ oraz wniosek w sprawie opłaty cyfrowej w celu ich wprowadzenia najpóźniej do dnia 1 stycznia 2023 r. W tym samym duchu Komisja przedstawi wniosek w sprawie zmienionego systemu ETS, z możliwością rozszerzenia go na sektor lotniczy i morski. Ponadto, w okresie trwania kolejnych WRF, Unia będzie pracować nad wprowadzeniem innych zasobów własnych, które mogą obejmować podatek od transakcji finansowych. Wpływy z nowych zasobów własnych wprowadzonych po 2021 r. zostaną wykorzystane do przedterminowej spłaty pożyczek zaciągniętych w ramach NGEU.
- A30. Korekty ryczałtowe za okres 2021–2027 obniżą roczny wkład oparty na DNB wnoszony przez Danię, Niemcy, Niderlandy, Austrię i Szwecję. Odnośne państwa członkowskie skorzystają z obniżki brutto w swoich rocznych wkładach opartych na DNB. Te obniżki brutto zostaną sfinansowane przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z ich DNB.

III. OKRES PRZEJŚCIOWY

A31. W WRF 2014–2020 nie będzie żadnych zmian. Obie inicjatywy inwestycyjne w odpowiedzi na koronawirusa pozostają ważnym elementem naszej krótkoterminowej reakcji na kryzys. Ze względu na wyjątkowe okoliczności, stosowne działania rozpoczęte od dnia 1 lutego 2020 r. powinny kwalifikować się do otrzymania finansowania w ramach REACT-EU i Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, o ile służą celom odpowiednich programów.

IV. DALSZE DZIAŁANIA

A32. Rada jest proszona o podjęcie negocjacji z Parlamentem Europejskim z myślą o zapewnieniu jak najpilniejszej finalizacji prac nad wszystkimi aktami prawnymi zgodnie z odnośnymi podstawami prawnymi, tak by zapewnić UE możliwość reagowania na kryzys.

A33. Gdy tylko decyzja w sprawie zasobów własnych zostanie przyjęta, państwa członkowskie jak najszybciej przystąpią do jej zatwierdzenia, zgodnie ze swoimi odnośnymi wymogami konstytucyjnymi.

I. KWESTIE HORYZONTALNE

1. Nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) obejmą siedmioletni okres pomiędzy 2021 a 2027 r. Budżet pozwoli Unii Europejskiej reagować na obecne i przyszłe wyzwania oraz realizować jej polityczne priorytety, w świetle Planu z Bratysławy, a także deklaracji rzymskiej i deklaracji z Sybina oraz Programu strategicznego UE na lata 2019–2024. WRF, wzmocnione instrumentem Next Generation EU (NGEU), będą również najważniejszym instrumentem wdrażania pakietu odbudowy w odpowiedzi na społeczno-gospodarcze skutki pandemii COVID-19.
2. Struktura WRF na okres 2021–2027 będzie się kształtowała w następujący sposób:
 - Dział 1 – „Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa”;
 - Dział 2 – „Spójność, odporność i wartości”, w tym poddział „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna” oraz poddział „Odporność i wartości”;
 - Dział 3 – „Zasoby naturalne i środowisko”, w tym podpułap „Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie”;
 - Dział 4 – „Migracja i zarządzanie granicami”;
 - Dział 5 – „Bezpieczeństwo i obrona”;
 - Dział 6 – „Sąsiedztwo i świat”;
 - Dział 7 – „Europejska administracja publiczna”, w tym podpułap „Wydatki administracyjne instytucji”.

Pogrupowanie wydatków według działów i klastrów politycznych ma odzwierciedlać polityczne priorytety Unii i zapewniać niezbędną elastyczność w interesie efektywnej alokacji zasobów. Ponadto zmniejszenie liczby programów ma zapewnić spójność i promować efekty synergii. Ogólne ramy będą odzwierciedlać uproszczenia i prowadzić do zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla beneficjentów i instytucji zarządzających, będą też sprzyjać równym szansom poprzez zapewnienie, by aspekt płci był uwzględniany w działaniach objętych odnośnymi programami i instrumentami oraz by działania te przyczyniały się do zapewnienia równości kobiet i mężczyzn.

3. Maksymalna łączna kwota na wydatki dla UE–27 w okresie 2021–2027 wynosi 1 074 300 mln EUR w środkach na zobowiązania, w tym włączenie Europejskiego Funduszu Rozwoju, oraz 1 061 058 mln EUR w środkach na płatności. Podział środków na zobowiązania przedstawiono poniżej. Te same liczby przedstawiono również w tabeli zawartej w załączniku do niniejszego załącznika, który określa także harmonogram środków na płatności. Wszystkie liczby wyrażone są w cenach stałych z 2018 r. Coroczne dostosowania techniczne o wskaźnik inflacji będą się odbywały automatycznie, przy użyciu stałego deflatora w wysokości 2 %.

Dane liczbowe zostaną również przedstawione w cenach bieżących z wykorzystaniem uzgodnionego deflatora.

4. Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) powinien dysponować niezbędnym kapitałem na realizację polityk Unii. Rada Gubernatorów EBI jest proszona o dokonanie przeglądu adekwatności kapitałowej EBI w kontekście instrumentów ujętych w WRF i NGEU, jak również wkładu EBI w realizację ambicji Unii w zakresie walki ze zmianą klimatu i w zakresie cyfryzacji europejskiej gospodarki. W świetle tego przeglądu Rada Gubernatorów, stanowiąc jednomyślnie, podejmuje decyzję w sprawie wielkości i warunków wszelkiego podwyższenia kapitału do końca 2020 r.
5. Rada wystąpi o zgodę Parlamentu Europejskiego, w myśl art. 312 ust. 2 TFUE, który stanowi, że Rada przyjmuje rozporządzenie określające wieloletnie ramy finansowe po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego.

6. Śródkresowy przegląd WRF nie zostanie przeprowadzony.
7. Zobowiązania pozostające do spłaty (*reste à liquider*) stanowią nieunikniony efekt uboczny programowania wieloletniego i środków zróżnicowanych. Spodziewane zobowiązania pozostające do spłaty mają wynieść jednak ponad 308 000 mln EUR w cenach bieżących do końca ram finansowych na okres 2014–2020, co będzie skutkowało tym, że płatności z bieżących WRF będą stanowiły znaczącą kwotę ogólnych płatności w pierwszych latach kolejnych WRF. Aby zapewnić przewidywalny poziom i profil, a także należyte rozłożenie w czasie płatności, podejmuje się kilka środków, takich jak uproszczenie wykonania i ustalenie odpowiednich stawek płatności zaliczkowych, zasad dotyczących umarzania oraz terminowego przyjmowania sektorowych aktów prawnych dotyczących WRF na okres 2021–2027.
8. Zgodnie z zasadą jedności budżetowej, co do zasady, wszystkie pozycje unijnego finansowania zostaną ujęte w WRF. Z uwagi jednak na ich specyfikę wszystkie instrumenty szczególne zostaną umieszczone poza określonymi w WRF pułapami środków na zobowiązania i płatności lub będą stanowić pozycje pozabudżetowe. Unia musi mieć zdolność reagowania na wyjątkowe okoliczności, tak wewnętrzne, jak i zewnętrzne, musi także być w stanie zająć się nowymi priorytetami w świetle szybko zmieniającej się sytuacji w następstwie pandemii COVID-19. Jednocześnie potrzebę elastyczności trzeba rozważyć pod kątem zasady dyscypliny budżetowej i przejrzystości unijnych wydatków, z poszanowaniem wiążącego charakteru pułapów WRF.
9. Czas trwania programów sektorowych WRF należy, co do zasady, dostosować do ram czasowych WRF na okres 2021–2027.
10. W celu poszanowania kompetencji odnośnych instytucji, a także przestrzegania stosownego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, akty delegowane będą ograniczone do innych niż istotne elementów odnośnych aktów ustawodawczych.

11. Odpowiednie akty ustawodawcze należy teraz przyjąć jak najszybciej z zastosowaniem procedur zapisanych w Traktacie i z poszanowaniem roli poszczególnych instytucji. Na podstawie poziomów zobowiązań zawartych w niniejszym porozumieniu Rada i Parlament Europejski są proszone o wypracowanie w sposób terminowy porozumienia w sprawie odpowiedniego finansowania każdego z proponowanych instrumentów, programów i funduszy finansowanych na mocy WRF.
12. Przypominając o regularnych kontaktach z Parlamentem Europejskim, zwłaszcza przy okazji posiedzeń Rady do Spraw Ogólnych, Rada Europejska zwraca się do prezydencji o kontynuowanie dyskusji z Parlamentem Europejskim.
13. Komisja jest proszona o udzielenie wszelkiej pomocy i wsparcia w celu ułatwienia procesu decyzyjnego.
14. W ramach działów zostaną ustanowione odpowiednie marginesy. W obrębie niektórych programów ustanawia się tematyczny instrument, który byłby programowany według potrzeb; inne programy będą przewidywać podobne nieprzydzielone środki finansowe jako wbudowaną elastyczność.
15. Ewentualne odchylenie od kwot odniesienia dla programów wieloletnich nie może przekroczyć 15 % kwoty przewidzianej na cały okres obowiązywania danego programu.

Państwa członkowskie mogą wносить, na zasadzie dobrowolności, w trakcie procesu programowania, na początku okresu i w trakcie realizacji, o następujące przesunięcia:

- (i) do maksymalnie 5 % łącznie wstępnej krajowej alokacji z dowolnego z funduszy objętych rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów¹ w ramach zarządzania dzielonego – do dowolnego instrumentu w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego na rzecz danego państwa członkowskiego lub do dowolnego innego funduszu objętego rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów w ramach zarządzania dzielonego, z wyjątkiem przesunięć, które są możliwe wyłącznie na mocy ppkt (ii); oraz

¹ Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny Plus, Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Morski i Rybacki, Fundusz Azylu i Migracji, Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Instrument na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz.

(ii) do maksymalnie 20 % odnośnej wstępnej alokacji finansowej z EFRR, Funduszu Spójności i EFS+ – do EFRR, Funduszu Spójności i EFS+ w ramach alokacji danego państwa członkowskiego na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”; w odniesieniu do Republiki Czeskiej wielkość procentowa wyniesie do 25 %.

16. Zgodnie z ogólnym dążeniem do konsolidacji, dodatkowo usprawnia się instrumenty finansowe i gwarancje budżetowe, zwłaszcza w zakresie InvestEU i w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR), tym samym przestrzegając zasady mówiącej, że wykorzystanie tych instrumentów jest ściśle ograniczone do sytuacji, w których występuje wyraźna niedoskonałość rynku, i do nieoptymalnych sytuacji inwestycyjnych. Uznając możliwości, jakie daje tego rodzaju finansowanie, trzeba ściśle monitorować zobowiązania finansowe wynikające z instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych i pomocy finansowej.
17. Należy dodatkowo wzmocnić rolę budżetu UE we wspieraniu skutecznego wdrażania ogólnounijnych celów politycznych, zwłaszcza poprzez wzmocnienie powiązania pomiędzy budżetem UE a europejskim semestrem, łącznie z ułatwianiem wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych, a także w obszarach migracji, środowiska i zmiany klimatu oraz równości kobiet i mężczyzn, jak również praw i równych szans dla wszystkich.
18. Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju, programy i instrumenty powinny przyczyniać się do uwzględniania działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego zakładającego, że co najmniej 30 % łącznej kwoty wydatków budżetowych Unii i wydatków z NGEU zostanie przeznaczonych na wspieranie realizacji celów klimatycznych. Wydatki UE powinny być spójne z celami porozumienia paryskiego i zasadą „nie szkodzić” w ramach Europejskiego Zielonego Ładu. Skuteczna metoda monitorowania wydatków związanych z klimatem i ich wyników, w tym sprawozdawczość i stosowanie odpowiednich środków w przypadku niedostatecznych postępów, powinna zapewnić, aby kolejne WRF jako całość przyczyniały się do realizacji porozumienia paryskiego. Komisja składa roczne sprawozdanie na temat wydatków związanych z klimatem. Aby zaradzić społecznym i gospodarczym skutkom związanym z dążeniem do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. i nowego unijnego celu w zakresie klimatu na 2030 r., utworzony zostanie mechanizm sprawiedliwej transformacji, w tym Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji.

19. Trzeba zapewnić kompleksowe podejście do kwestii migracji, które obejmie skuteczniejsze kontrolowanie zewnętrznych granic UE, intensywniejsze działania zewnętrzne oraz aspekty wewnętrzne, zgodnie z zasadami i wartościami UE. Cel ten zostanie osiągnięty w bardziej skoordynowany sposób w ramach programów w różnych stosownych działach, również poprzez szybkie uruchamianie środków, przy uwzględnieniu potrzeb związanych z przepływami migracyjnymi. W tym celu w działach 4, 5 i 6 wykorzystane zostaną specjalne i znaczące komponenty na potrzeby zajęcia się kwestiami migracji zewnętrznej.
20. W całym okresie przygotowywania, realizacji i monitorowania odnośnych programów należy brać pod uwagę i promować równość kobiet i mężczyzn, a także prawa i równe szanse dla wszystkich oraz uwzględnianie tych celów w głównym nurcie działań.
21. Programy Unii powinny być otwarte na uczestnictwo krajów EOG, krajów przystępujących, krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów, a także partnerów objętych europejską polityką sąsiedztwa, zgodnie z zasadami i warunkami uczestnictwa tych partnerów w programach Unii, ustanowionymi w odpowiednich umowach ramowych i decyzjach lub innych podobnych instrumentach przyjętych na podstawie takich umów. Uczestnictwo innych państw trzecich powinno być przedmiotem umowy określającej warunki mające zastosowanie do uczestnictwa danego państwa trzeciego w odnośnym programie. Umowa taka powinna zapewniać sprawiedliwą równowagę w odniesieniu do wkładu i korzyści państwa trzeciego uczestniczącego w programach Unii, nie przyznawać żadnych uprawnień decyzyjnych w odniesieniu do tych programów i zawierać zasady dotyczące ochrony interesów finansowych Unii.
22. Interesy finansowe Unii są chronione zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w Traktatach Unii, w szczególności zgodnie z wartościami zapisanymi w art. 2 TUE.

Rada Europejska podkreśla znaczenie ochrony interesów finansowych Unii. Rada Europejska podkreśla znaczenie poszanowania praworządności.

23. Na tej podstawie zostanie wprowadzony system warunkowości w celu ochrony budżetu i instrumentu Next Generation EU. W tym kontekście Komisja zaproponuje środki w przypadku naruszeń przyjmowane przez Radę większością kwalifikowaną.

Rada Europejska szybko powróci do tej kwestii.

24. Komisja jest proszona o przedstawienie dalszych środków służących ochronie budżetu UE i instrumentu Next Generation EU przed nadużyciami finansowymi i nieprawidłowościami. Będzie to obejmowało środki mające na celu zapewnienie gromadzenia i porównywalności informacji o beneficjentach końcowych unijnego finansowania do celów kontroli i audytu, które mają zostać włączone do odpowiednich aktów podstawowych. Zwalczanie nadużyć wymaga silnego zaangażowania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, OLAF, Eurojustu, Europolu i, w stosownych przypadkach, Prokuratury Europejskiej, a także właściwych organów państw członkowskich.

II. CZĘŚĆ I: WYDATKI

DZIAŁ 1 – JEDNOLITY RYNEK, INNOWACJE I GOSPODARKA CYFROWA

25. Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa to obszar, w którym działania UE przynoszą znaczącą wartość dodaną. Programy objęte tym działem mogą się w znacznym stopniu przyczyniać do realizacji priorytetów określonych w Bratysławie i Rzymie, w szczególności w odniesieniu do promowania badań naukowych, innowacji i transformacji cyfrowej, europejskich inwestycji strategicznych, działań na rzecz jednolitego rynku oraz konkurencyjności przedsiębiorstw i MŚP. Przy przydzielaniu środków finansowych w ramach tego działu szczególnie priorytetowo traktuje się osiągnięcie znaczącego i progresywnego zwiększenia unijnych działań w zakresie badań naukowych i innowacji. Jednocześnie należy zapewnić komplementarność między programami w tym dziale, np. w obszarze cyfrowym.
26. Poziom zobowiązań dla tego działu nie przekroczy 132 781 mln EUR:

DZIAŁ 1 – JEDNOLITY RYNEK, INNOWACJE I GOSPODARKA CYFROWA						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
19 721	19 666	19 133	18 633	18 518	18 646	18 473

Duże projekty

27. Dział ten będzie nadal wspierać finansowanie dużych projektów w nowym europejskim programie kosmicznym, a także w ramach międzynarodowego eksperymentalnego reaktora termojądrowego (ITER):
- (i) Pula środków finansowych przeznaczona na realizację ITER w okresie 2021–2027 wyniesie maksymalnie 5 000 mln EUR.
 - (ii) Pula środków finansowych przeznaczona na realizację programu kosmicznego w okresie 2021–2027 wyniesie maksymalnie 13 202 mln EUR, z czego 8 000 mln EUR zostanie przeznaczonych na system Galileo, a 4 810 mln EUR na program Copernicus.

„Horyzont Europa”

28. Potrzebne jest wzmocnienie i zwiększenie doskonałości unijnej bazy naukowej i innowacyjnej. Działania w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji będą się zatem opierać na doskonałości. Program „Horyzont Europa” będzie wspierał państwa objęte inicjatywą szerszego uczestnictwa, aby zwiększyć ich uczestnictwo w programie. Jednocześnie kwestie dysproporcji w poziomach uczestnictwa i przepaści innowacyjnej muszą być nadal przedmiotem działań przy wykorzystaniu różnych środków i inicjatyw, takich jak zachęty dla konsorcjów przyczyniających się do zniwelowania tych nierówności. To, w połączeniu z jednolitym zbiorem zasad, zapewni skuteczną i efektywną, przyszłą europejską politykę w zakresie badań naukowych, która będzie również oferować MŚP i nowym podmiotom lepsze możliwości udziału w programach. Ułatwione zostanie budowanie lepszych powiązań między instytucjami badawczymi i innowacyjnymi w całej Europie, by wzmocnić współpracę badawczą w całej Unii. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie koordynacja działań finansowanych w ramach programu „Horyzont Europa” z działaniami wspieranymi z innych programów Unii, w tym za pośrednictwem polityki spójności. W tym kontekście konieczne będą istotne efekty synergii pomiędzy programem „Horyzont Europa” a funduszami strukturalnymi do celów „dzielenia się doskonałością”, a tym samym zwiększenia regionalnego potencjału w zakresie badań naukowych i innowacji oraz zdolności wszystkich regionów do tworzenia klastrów doskonałości.
29. Pula środków finansowych na realizację programu „Horyzont Europa” w okresie 2021–2027 wyniesie 75 900 mln EUR.

Program InvestEU

30. Fundusz InvestEU będzie działać jako jednolity unijny mechanizm wsparcia inwestycji na rzecz działań wewnętrznych, zastępując wszystkie istniejące instrumenty finansowe. W ujęciu ogólnym ma on wspierać cele polityki Unii poprzez uruchamianie w obrębie UE publicznych i prywatnych inwestycji, które spełniają kryterium dodatkowości, tym samym eliminując niedoskonałości rynku i nieoptymalne sytuacje inwestycyjne, które utrudniają osiągnięcie celów UE w zakresie zrównoważoności, konkurencyjności i inkluzywnego wzrostu. Jasne przepisy w stosownych aktach podstawowych określą różne interakcje finansowe pomiędzy mającymi zastosowanie programami wydatków a Funduszem InvestEU. Alokacja dla Funduszu InvestEU w okresie 2021–2027 wynosi 2 800 mln EUR; środki te zostaną uzupełnione środkami powracającymi wynikającymi z instrumentów sprzed 2021 r. Specjalny system sprawiedliwej transformacji zostanie ustanowiony w ramach InvestEU jako drugi filar mechanizmu sprawiedliwej transformacji.

Instrument „Łącząc Europę”

31. W celu osiągnięcia inteligentnego, trwałego i inkluzywnego wzrostu oraz stymulowania tworzenia miejsc pracy Unia potrzebuje nowoczesnej i wysoce efektywnej infrastruktury, która przyczyni się do połączenia i integracji Unii oraz wszystkich jej regionów, w sektorach transportu, energetyki i w sektorze cyfrowym. Połączenia te mają kluczowe znaczenie dla swobodnego przepływu osób, towarów, kapitału i usług. Sieci transeuropejskie ułatwiają połączenia transgraniczne, takie jak Rail Baltica, wspierają większą spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz przyczyniają się do podniesienia konkurencyjności społecznej gospodarki rynkowej i do przeciwdziałania zmianie klimatu dzięki uwzględnieniu zobowiązań w zakresie dekarbonizacji. Wszystkie państwa członkowskie powinny być traktowane równo, a przeszkody wynikające z trwałych trudności o charakterze geograficznym powinny być należycie uwzględniane.

32. Pula środków finansowych na realizację instrumentu „Łącząc Europę” (CEF) w okresie 2021–2027 wyniesie 28 396 mln EUR. Kwota ta zostanie rozdzielona pomiędzy sektory w następujący sposób:
- a) transport: 21 384 mln EUR,
 - z czego 10 000 mln EUR zostanie przesuniętych z Funduszu Spójności na wydatki zgodnie z rozporządzeniem CEF:
 - 30 % zostanie udostępnionych w oparciu o wysoki stopień konkurencyjności wśród państw członkowskich kwalifikujących się do otrzymania finansowania z Funduszu Spójności, natomiast 70 % będzie zgodnych z krajowymi alokacjami w ramach Funduszu Spójności do 2023 r., a następnie na podstawie pełnej konkurencji między państwami członkowskimi kwalifikującymi się do Funduszu Spójności;
 - z czego 1 384 mln EUR zostanie przeznaczone na dokończenie brakujących głównych transgranicznych połączeń kolejowych między krajami objętymi polityką spójności w celu wsparcia funkcjonowania jednolitego rynku. Zastosowanie mają zasady współfinansowania dotyczące przesunięcia z Funduszu Spójności do instrumentu „Łącząc Europę”.
 - b) energia: 5 180 mln EUR;
 - c) sektor cyfrowy: 1 832 mln EUR.

Program „Cyfrowa Europa”

33. Program „Cyfrowa Europa” będzie inwestować w kluczowe strategiczne zdolności cyfrowe, takie jak unijne obliczenia wielkiej skali, sztuczna inteligencja i cyberbezpieczeństwo. Będzie on stanowił uzupełnienie innych instrumentów, zwłaszcza programu „Horyzont Europa” i instrumentu „Łącząc Europę”, we wspieraniu transformacji cyfrowej w Europie. Pula środków finansowych na realizację programu „Cyfrowa Europa” w okresie 2021–2027 wyniesie 6 761 mln EUR.

DZIAŁ 2 – SPÓJNOŚĆ, ODPORNOŚĆ I WARTOŚCI

34. Celem tego działu jest wniesienie unijnej wartości dodanej poprzez promowanie konwergencji, wspieranie inwestycji, tworzenia miejsc pracy i wzrostu, pomoc w niwelowaniu różnic gospodarczych, społecznych i terytorialnych w państwach członkowskich i w całej Europie oraz poprzez realizację celów określonych w planie z Bratysławy i w programie rzymskim. Dział ten inwestuje w rozwój regionalny, spójność i odporność oraz w ludzi, spójność społeczną i wartości. Dział ten będzie odgrywał kluczową rolę w przyczynianiu się do trwałego wzrostu i spójności społecznej oraz w promowaniu wspólnych wartości.
35. Środki na zobowiązania w tym dziale nie przekroczą 377 768 mln EUR, z czego 330 235 mln EUR zostanie przydzielonych na poddział 2a „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna”, a 47 533 mln EUR – na poddział 2b „Odporność i wartości”:

SPÓJNOŚĆ, ODPORNOŚĆ I WARTOŚCI						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
49 741	51 101	52 194	53 954	55 182	56 787	58 809
poddział 2a: Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna						
45 411	45 951	46 493	47 130	47 770	48 414	49 066
poddział 2b: Odporność i wartości						
4 330	5 150	5 701	6 824	7 412	8 373	9 743

Polityka spójności

36. Głównym celem polityki spójności jest opracowywanie i realizowanie działań służących wzmocnieniu spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej poprzez przyczynianie się do niwelowania różnic w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zapóźnień w regionach najmniej uprzywilejowanych. Za pomocą Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), komponentu Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) realizowanego w ramach zarządzania dzielonego oraz Funduszu Spójności polityka spójności będzie realizować następujące cele: „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” w państwach członkowskich i regionach – cel wspierany z wszystkich funduszy; oraz „Europejska współpraca terytorialna” – cel wspierany z EFRR.
37. Polityka spójności będzie odgrywać coraz ważniejszą rolę we wspieraniu bieżących reform gospodarczych wdrażanych przez państwa członkowskie poprzez wzmocnienie powiązania z europejskim semestrem. Komisja i państwa członkowskie będą uwzględniać stosowne zalecenia dla poszczególnych krajów w trakcie całego procesu.
38. Zasoby na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” wyniosą ogółem 322 285 mln EUR i zostaną przydzielone w następujący sposób:
- a) 202 299 mln EUR na regiony słabiej rozwinięte;
 - b) 47 789 mln EUR na regiony w okresie przejściowym;
 - c) 27 212 mln EUR na regiony lepiej rozwinięte;
 - d) 42 556 mln EUR dla państw członkowskich wspieranych z Funduszu Spójności;
 - e) 1 928 mln EUR jako dodatkowe finansowanie dla regionów najbardziej oddalonych wskazanych w art. 349 TFUE i dla regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.;
 - f) 500 mln EUR na międzyregionalne inwestycje innowacyjne.
39. Nie zostanie dokonane dostosowanie techniczne.

40. Kwota zasobów dostępnych dla EFS+ w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” wyniesie 87 319 mln EUR, i będzie obejmować m.in. specjalne środki w wysokości 473 mln EUR dla regionów najbardziej oddalonych i dla północnych słabo zaludnionych regionów. Kwota 175 mln EUR z zasobów EFS+ na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” zostanie przydzielona na współpracę transnarodową wspierającą innowacyjne rozwiązania w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego.
41. Kwota wsparcia z Funduszu Spójności, która ma zostać przesunięta do instrumentu „Łącząc Europę”, wyniesie 10 000 mln EUR. Alokacje z Funduszu Spójności dla każdego państwa członkowskiego zostaną odpowiednio zmniejszone. Zasady wykorzystania przesuniętej kwoty zostały ujęte w dziale 1, w ramach instrumentu „Łącząc Europę”.
42. Zasoby na cel „Europejska współpraca terytorialna” (INTERREG) wyniosą ogółem 7 950 mln EUR i zostaną rozdzielone w następujący sposób:
- ogółem 5 713 mln EUR na morską i lądową współpracę transgraniczną;
 - ogółem 1 466 mln EUR na współpracę transnarodową;
 - ogółem 500 mln EUR na współpracę międzyregionalną;
 - ogółem 271 mln EUR na współpracę z regionami najbardziej oddalonymi.
- Kwota 970 mln EUR przydzielona przez Komisję na komponent Europejskiej współpracy terytorialnej na rzecz międzyregionalnych inwestycji innowacyjnych zostanie podzielona na dwie części:
- 500 mln EUR zostanie przeznaczonych na międzyregionalne inwestycje innowacyjne w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego EFRR w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”; oraz
 - 470 mln EUR zostanie ujętych powyżej, z uwzględnieniem zaktualizowanej struktury programów w ramach Europejskiej współpracy terytorialnej.
43. 0,35 % zasobów ogólnych zostanie przydzielonych na pomoc techniczną z inicjatywy Komisji.

Definicje i kwalifikowalność

44. Zasoby z EFRR i EFS+ na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” zostaną przydzielone na trzy rodzaje regionów na poziomie NUTS 2, z uwzględnieniem klasyfikacji NUTS na 2016 r., zdefiniowanych w oparciu o to, jak ich PKB na mieszkańca, mierzony według standardów siły nabywczej (SSN) i obliczony na podstawie danych liczbowych dla Unii w okresie 2015–2017, odnosi się do średniego PKB dla UE–27 za ten sam okres odniesienia, w następujący sposób:
- regiony słabiej rozwinięte, których PKB na mieszkańca jest niższy niż 75 % średniego PKB dla UE–27;
 - regiony w okresie przejściowym, których PKB na mieszkańca wynosi między 75 % a 100 % średniego PKB dla UE–27;
 - regiony lepiej rozwinięte, których PKB na mieszkańca jest wyższy niż 100 % średniego PKB dla UE–27.
45. Fundusz Spójności będzie wspierał te państwa członkowskie, których dochód narodowy brutto (DNB) na mieszkańca, mierzony według SSN i obliczony na podstawie danych liczbowych dla Unii w okresie 2015–2017, wynosi mniej niż 90 % średniego DNB na mieszkańca UE–27 za ten sam okres odniesienia.

Metodyka alokacji zasobów ogólnych dla każdego państwa członkowskiego w okresie 2021–2027

Metoda alokacji dla słabiej rozwiniętych regionów kwalifikujących się w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”

46. Alokacja każdego państwa członkowskiego stanowi sumę alokacji na poszczególne kwalifikujące się regiony danego państwa, obliczonych z zastosowaniem poniższych działań:
- określenie kwoty bezwzględnej rocznie (w EUR) otrzymanej przez pomnożenie liczby ludności danego regionu przez różnicę między PKB na mieszkańca dla tego regionu, mierzonym według SSN, a średnim PKB na mieszkańca dla UE–27, mierzonym według SSN;

- b) przypisanie wartości procentowej powyższej kwocie bezwzględnej w celu określenia puli środków finansowych dla tego regionu; ta wartość procentowa jest zróżnicowana w sposób odzwierciedlający względną zamożność – mierzoną według SSN – państwa członkowskiego, w którym położony jest dany kwalifikujący się region, w stosunku do średniej UE-27, tzn.:
- (i) dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca jest niższy niż 82 % średniej UE: 2,85 %;
 - (ii) dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca mieści się pomiędzy 82 % a 99 % średniej UE: 1,25 %;
 - (iii) dla regionów w państwach członkowskich, których poziom DNB na mieszkańca jest wyższy niż 99 % średniej UE: 0,75 %;
- c) do kwoty otrzymanej w lit. b) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 570 EUR na każdego bezrobotnego rocznie, w odniesieniu do liczby bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu średniej stopy bezrobocia wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;
- d) do kwoty otrzymanej w lit. c) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 570 EUR na każdego młodego bezrobotnego (grupa wiekowa 15–24) rocznie, w odniesieniu do liczby młodych bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu średniej stopy bezrobocia młodzieży dla wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;
- e) do kwoty otrzymanej w lit. d) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 270 EUR na osobę (grupa wiekowa 25–64) rocznie, w odniesieniu do liczby osób w tym regionie, którą należałoby odliczyć, aby osiągnąć średni poziom odsetka osób z niskim wykształceniem (poniżej wykształcenia podstawowego, wykształcenie podstawowe oraz wykształcenie średnie I stopnia) wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;

- f) do kwoty otrzymanej w lit. e) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę 1 EUR na tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie, w odniesieniu do – obliczonej na podstawie odsetka ludności danego regionu – części całkowitej liczby ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, o jaką dane państwo członkowskie przekracza docelową wielkość emisji gazów cieplarnianych poza systemem handlu emisjami wyznaczoną na 2030 r. zgodnie z propozycją Komisji z 2016 r.;
- g) do kwoty otrzymanej w lit. f) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 405 EUR na osobę rocznie, w odniesieniu do odsetka ludności regionów z migracją netto spoza UE do danego państwa członkowskiego od dnia 1 stycznia 2014 r.

Metoda alokacji dla regionów w okresie przejściowym kwalifikujących się w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”

47. Alokacja każdego państwa członkowskiego stanowi sumę alokacji na poszczególne kwalifikujące się regiony danego państwa, obliczonych z zastosowaniem poniższych działań:
- a) określenie teoretycznych minimalnych i maksymalnych poziomów intensywności pomocy na każdy kwalifikujący się region w okresie przejściowym. Minimalny poziom wsparcia określa się za pomocą wstępnego średniego poziomu intensywności pomocy na mieszkańca w odniesieniu do wszystkich regionów lepiej rozwiniętych, tzn. 15,2 EUR na mieszkańca rocznie. Maksymalny poziom wsparcia odnosi się do teoretycznego regionu o PKB na mieszkańca równym 75 % średniej UE-27 i jest obliczany z wykorzystaniem metody określonej w pkt 46 lit. a) i b) powyżej. Z kwoty uzyskanej dzięki zastosowaniu tej metody uwzględnia się 60 %;
 - b) obliczenie początkowych alokacji regionalnych, z uwzględnieniem regionalnego PKB na mieszkańca (mierzonego według SSN) za pomocą liniowej interpolacji względnego PKB na mieszkańca dla danego regionu w porównaniu z UE-27;
 - c) do kwoty otrzymanej w lit. b) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 560 EUR na każdego bezrobotnego rocznie, w odniesieniu do liczby bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu średniej stopy bezrobocia wszystkich regionów słabiej rozwiniętych w UE;

- d) do kwoty otrzymanej w lit. c) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 560 EUR na każdego młodego bezrobotnego (grupa wiekowa 15–24) rocznie, w odniesieniu do liczby młodych bezrobotnych w tym regionie przewyższającej liczbę osób, które byłyby bezrobotne przy zastosowaniu średniej stopy bezrobocia młodzieży dla wszystkich regionów słabiej rozwiniętych;
- e) do kwoty otrzymanej zgodnie z lit. d) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 250 EUR na osobę (grupa wiekowa 25–64) rocznie, w odniesieniu do liczby osób w tym regionie, którą należałoby odliczyć, aby osiągnąć średni poziom odsetka osób z niskim wykształceniem (poniżej wykształcenia podstawowego, wykształcenie podstawowe oraz wykształcenie średnie I stopnia) wszystkich regionów słabiej rozwiniętych;
- f) do kwoty otrzymanej zgodnie z lit. e) dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę 1 EUR na tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie, w odniesieniu do – obliczonej na podstawie odsetka ludności danego regionu – części całkowitej ilości ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, o jaką dane państwo członkowskie przekracza docelową wielkość emisji gazów cieplarnianych poza systemem handlu emisjami wyznaczoną na 2030 r. zgodnie z propozycją Komisji z 2016 r.;
- g) do kwoty otrzymanej zgodnie z lit. f) dodaje się kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 405 EUR na osobę rocznie, w odniesieniu do odsetka ludności regionu z migracją netto spoza UE do danego państwa członkowskiego od dnia 1 stycznia 2014 r.

Metoda alokacji dla regionów lepiej rozwiniętych kwalifikujących się w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”

48. Łączną wstępną teoretyczną pulę środków finansowych otrzymuje się poprzez pomnożenie intensywności pomocy w wysokości 15,2 EUR na mieszkańca rocznie przez liczbę kwalifikującej się ludności.

49. Udział każdego zainteresowanego państwa członkowskiego równy będzie sumie udziałów jego kwalifikujących się regionów, które określa się na podstawie następujących kryteriów, z zastosowaniem wskazanej wagi:
- a) całkowita liczba ludności w regionie (waga 20 %);
 - b) liczba bezrobotnych w regionach poziomu NUTS 2 o stopie bezrobocia przekraczającej średnią wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga 12,5 %);
 - c) zatrudnienie, jakie należy dodać, aby osiągnąć średni wskaźnik zatrudnienia (grupa wiekowa 20–64) wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga 20 %);
 - d) liczba osób w wieku 30–34 lata ze zdobytym wykształceniem wyższym, którą należałoby dodać, aby osiągnąć średni odsetek osób z wyższym wykształceniem (grupa wiekowa 30–34) wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga 22,5 %);
 - e) liczba osób przedwcześnie kończących kształcenie i szkolenie (grupa wiekowa 18–24), którą należałoby odliczyć, aby osiągnąć średni odsetek osób przedwcześnie kończących kształcenie i szkolenie (grupa wiekowa 18–24) wszystkich regionów lepiej rozwiniętych (waga 15 %);
 - f) różnica między zaobserwowanym PKB regionu (mierzonym według SSN) a teoretycznym regionalnym PKB, gdyby dany region miał taki sam PKB na mieszkańca jak najzamożniejszy region na poziomie NUTS 2 (waga 7,5 %);
 - g) liczba ludności regionów na poziomie NUTS 3 o gęstości zaludnienia poniżej 12,5 mieszk./km² (waga 2,5 %).
50. Do kwot regionu na poziomie NUTS 2 otrzymanych zgodnie z pkt 44 dodaje się, w stosownych przypadkach, kwotę 1 EUR na tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie, w odniesieniu do – obliczonej na podstawie odsetka ludności danego regionu – części całkowitej liczby ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, o jaką dane państwo członkowskie przekracza docelową wielkość emisji gazów cieplarnianych poza systemem handlu emisjami wyznaczoną na 2030 r., zgodnie z propozycją Komisji z 2016 r.

51. Do kwot regionu na poziomie NUTS 2 otrzymanych zgodnie z pkt 45 dodaje się kwotę wynikającą z alokacji premii w wysokości 405 EUR na osobę rocznie, w odniesieniu do odsetka ludności regionu z migracją netto spoza UE do danego państwa członkowskiego od dnia 1 stycznia 2014 r.

Metoda alokacji dla państw członkowskich kwalifikujących się do wsparcia z Funduszu Spójności

52. Pulę środków finansowych otrzymuje się poprzez pomnożenie średniego poziomu intensywności pomocy w wysokości 62,9 EUR na mieszkańca rocznie przez liczbę kwalifikującej się ludności. Alokacja takiej teoretycznej puli środków finansowych na każde kwalifikujące się państwo członkowskie odpowiada wielkości procentowej opartej na liczbie jego ludności, powierzchni i poziomie zamożności kraju, a obliczanej przy zastosowaniu następujących działań:
- obliczenie średniej arytmetycznej udziałów liczby ludności i powierzchni tego państwa członkowskiego w całkowitej liczbie ludności i całkowitej powierzchni wszystkich kwalifikujących się państw członkowskich. Jeżeli jednak udział danego państwa członkowskiego w całkowitej liczbie ludności przewyższa jego udział w całkowitej powierzchni pięciokrotnie lub bardziej, odzwierciedlając niezwykle dużą gęstość zaludnienia, w tym działaniu wykorzystywać się będzie tylko udział całkowitej liczby ludności;
 - dostosowanie uzyskanych w ten sposób wskaźników procentowych o współczynnik stanowiący jedną trzecią wartości procentowej, o jaką DNB na mieszkańca (mierzony według SSN) tego państwa członkowskiego w okresie 2015–2017 jest większy lub mniejszy od średniego DNB na mieszkańca wszystkich kwalifikujących się państw członkowskich (średnia wyrażona jest jako 100 %).

Dla każdego kwalifikującego się państwa członkowskiego udział Funduszu Spójności nie będzie większy niż jedna trzecia łącznej alokacji minus alokacja w ramach celu „Europejski rozwój terytorialny” po zastosowaniu pkt 50–55. Dostosowanie to proporcjonalnie zwiększy wszystkie inne przesunięcia wynikające z pkt 40–45.

Metoda alokacji dla celu „Europejska współpraca terytorialna”

53. Alokację zasobów na państwo członkowskie, obejmującą współpracę transgraniczną, transnarodową i współpracę z regionami najbardziej oddalonymi, określa się jako ważoną sumę udziałów, które ustala się na podstawie następujących kryteriów, z zastosowaniem wskazanej wagi:

- a) całkowita liczba ludności wszystkich regionów przygranicznych na poziomie NUTS 3 oraz pozostałych regionów na poziomie NUTS 3, w których co najmniej połowa mieszkańców regionu zamieszkuje w odległości do 25 km od granicy (waga 45,8 %);
- b) liczba mieszkańców zamieszkałych w odległości do 25 km od granicy (waga 30,5 %);
- c) całkowita liczba ludności państw członkowskich (waga 20 %);
- d) całkowita liczba ludności regionów najbardziej oddalonych (waga 3,7 %).

Udział komponentu transgranicznego odpowiada sumie wag kryteriów a) i b). Udział komponentu transnarodowego odpowiada wadze kryterium c). Udział komponentu dotyczącego współpracy z regionami najbardziej oddalonymi odpowiada wadze kryterium d).

Metoda alokacji dla dodatkowego finansowania dla regionów najbardziej oddalonych wskazanych w art. 349 TFUE i dla regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.

54. Szczególną dodatkową alokację, w której intensywność pomocy wyniesie 40 EUR na mieszkańca rocznie, otrzymają najbardziej oddalone regiony na poziomie NUTS 2 i północne słabo zaludnione regiony na poziomie NUTS 2. Alokacja ta zostanie rozdzielona na regiony i państwa członkowskie w sposób proporcjonalny do całkowitej liczby ludności tych regionów.

Minimalny i maksymalny poziom przesunięć z funduszy wspierających spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną (górną limit i zabezpieczenia)

55. Aby przyczynić się do uzyskania odpowiedniej koncentracji środków przeznaczonych na spójność w najslabiej rozwiniętych regionach i państwach członkowskich oraz do zmniejszenia dysproporcji w poziomach średniej intensywności pomocy na mieszkańca, maksymalny poziom przesunięcia z funduszy (górną limit) do każdego poszczególnego państwa członkowskiego zostanie określony jako odsetek PKB danego państwa członkowskiego, przy czym te wartości procentowe będą się kształtować w następujący sposób:
- dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (mierzony według SSN) w okresie 2015–2017 jest niższy niż 55 % średniej UE–27: 2,3 % ich PKB;
 - dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (mierzony według SSN) w okresie 2015–2017 jest równy 68 % średniej UE–27 lub wyższy: 1,5 % ich PKB;
 - dla państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (mierzony według SSN) w okresie 2015–2017 jest równy 55 % lub wyższy, ale niższy niż 68 % średniej UE–27: wartość procentową uzyskuje się poprzez liniową interpolację między 2,3 % a 1,5 % ich PKB, co prowadzi do proporcjonalnego zmniejszenia górnego limitu procentowego zgodnie ze wzrostem dobrobytu.

Górny limit będzie miał zastosowanie co roku względem prognoz PKB sporządzanych przez Komisję i – w stosownych przypadkach – będzie skutkował proporcjonalnym zmniejszaniem wszystkich przesunięć (z wyjątkiem regionów lepiej rozwiniętych i celu „Europejska współpraca terytorialna”) na rzecz danego państwa członkowskiego, tak by uzyskać maksymalny poziom przesunięcia.

56. Zasady określone w pkt 50 nie mogą skutkować krajowymi alokacjami wyższymi niż 107 % ich poziomu w ujęciu realnym w okresie programowania 2014–2020. Dostosowanie to będzie miało zastosowanie proporcjonalnie do wszystkich przesunięć (z wyjątkiem celu „Europejski rozwój terytorialny”) na rzecz danego państwa członkowskiego, tak by uzyskać maksymalny poziom przesunięcia.

57. Aby skonsolidować wysiłki na rzecz konwergencji i zapewnić, by przejście przebiegało sprawnie i stopniowo, minimalna łączna alokacja z funduszy dla państwa członkowskiego będzie odpowiadać 76 % jego indywidualnej łącznej alokacji w okresie 2014–2020. Minimalna łączna alokacja z funduszy dla państwa członkowskiego, którego co najmniej jedna trzecia ludności zamieszkuje regiony poziomu NUTS 2 o PKB na mieszkańca niższym niż 50 % średniej UE, będzie odpowiadać 85 % jego indywidualnej łącznej alokacji w okresie 2014–2020. Dostosowania konieczne, by spełnić ten wymóg, będą stosowane proporcjonalnie do alokacji z funduszy, z wyjątkiem alokacji w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”.
58. Maksymalna łączna alokacja z funduszy dla państwa członkowskiego, którego DNB na mieszkańca (mierzony według SSN) wynosi co najmniej 120 % średniej UE–27, będzie odpowiadać 80 % jego indywidualnej łącznej alokacji w okresie 2014–2020. Maksymalna łączna alokacja z funduszy dla państwa członkowskiego, którego DNB na mieszkańca (mierzony według SSN) jest równy 110 % lub wyższy, ale niższy niż 120 % średniej UE–27, będzie odpowiadać 90 % jego indywidualnej łącznej alokacji w okresie 2014–2020. Dostosowania konieczne, by spełnić ten wymóg, będą stosowane proporcjonalnie do alokacji z funduszy, z wyjątkiem alokacji w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna”. Jeżeli w danym państwie członkowskim położone są regiony w okresie przejściowym, do których stosuje się pkt 61, 25 % alokacji tego państwa członkowskiego dla regionów lepiej rozwiniętych zostaje przesunięte do alokacji dla regionów tego państwa członkowskiego będących w okresie przejściowym.

Dodatkowe przepisy dotyczące alokacji

59. Dla wszystkich regionów, które zostały sklasyfikowane jako słabiej rozwinięte w okresie programowania 2014–2020, ale których PKB na mieszkańca jest wyższy niż 75 % średniej UE–27, minimalny roczny poziom wsparcia w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” będzie odpowiadał 60 % ich poprzedniej indykatywnej średniej alokacji rocznej w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” obliczonej przez Komisję w kontekście WRF w okresie 2014–2020.

60. Żaden region w okresie przejściowym nie otrzyma kwoty mniejszej od tej, jaką by otrzymał, gdyby był regionem lepiej rozwiniętym.
61. Minimalna łączna alokacja państwa członkowskiego na jego regiony w okresie przejściowym, które były już regionami w okresie przejściowym w okresie 2014–2020, wyniesie minimum 65 % łącznej alokacji dla tych regionów w tym państwie członkowskim w okresie 2014–2020.
62. Niezależnie od pkt 55–58 stosuje się dodatkowe alokacje określone w pkt 63–67.
63. Ogółem 120 mln EUR zostanie przydzielone na program PEACE PLUS w celu wspierania pokoju i pojednania oraz kontynuacji współpracy transgranicznej Północ–Południe.
64. Jeżeli liczba ludności państwa członkowskiego spadła średnio o więcej niż 1 % rocznie między okresem 2007–2009 a 2016–2018, odnośne państwo członkowskie otrzymuje dodatkową alokację równoważną łącznemu spadkowi liczby jego ludności pomiędzy tymi dwoma okresami pomnożonemu przez 500 EUR. Ta dodatkowa alokacja jest przeznaczona dla regionów słabiej rozwiniętych w odnośnym państwie członkowskim.
65. Dla regionów słabiej rozwiniętych w państwach członkowskich, które skorzystały z polityki spójności tylko w jednym okresie, przyznaje się dodatkową alokację w kwocie 400 mln EUR dla jego regionów słabiej rozwiniętych.

66. W celu uznania wyzwań wynikających z sytuacji wyspiarskich państw członkowskich i oddalenia niektórych części Unii Europejskiej, Malta i Cypr otrzymują po dodatkowej puli środków finansowych w wysokości 100 mln EUR na fundusze strukturalne w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”. Północnym słabo zaludnionym obszarem Finlandii przydziela się dodatkową pulę środków finansowych w wysokości 100 mln EUR z funduszy strukturalnych.
67. Aby pobudzić konkurencyjność, wzrost i tworzenie miejsc pracy w niektórych państwach członkowskich, z funduszy strukturalnych zostaną przyznane następujące dodatkowe alokacje w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”: 200 mln EUR dla Belgii dla regionów w okresie przejściowym, 200 mln EUR dla Bułgarii dla regionów słabiej rozwiniętych, 1 550 mln EUR dla Republiki Czeskiej w ramach Funduszu Spójności, 100 mln EUR dla Cypru na fundusze strukturalne w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, 50 mln EUR dla Estonii, 650 mln EUR dla Niemiec dla regionów w okresie przejściowym w ramach działań osłonowych zgodnie z pkt 61, 50 mln EUR dla Malty na fundusze strukturalne w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, 600 mln EUR dla Polski dla regionów słabiej rozwiniętych, 300 mln EUR dla Portugalii dla regionów w okresie przejściowym oraz 350 mln EUR dla lepiej rozwiniętego regionu Słowenii.

Stopy współfinansowania

68. Stopa współfinansowania na cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” nie będzie wyższa niż:
- a) 85 % dla regionów słabiej rozwiniętych;
 - b) 70 % dla regionów w okresie przejściowym, które w okresie programowania 2014–2020 były klasyfikowane jako regiony słabiej rozwinięte;
 - c) 60 % dla regionów w okresie przejściowym;
 - d) 40 % dla regionów lepiej rozwiniętych.

Stopy współfinansowania dla regionów najbardziej oddalonych nie będą wyższe niż 85 %.

Stopa współfinansowania dla Funduszu Spójności nie będzie wyższa niż 85 %.

Zastosowanie mogą mieć wyższe stopy współfinansowania na rzecz priorytetów wspierających innowacyjne działania oraz na rzecz wsparcia dla najbardziej potrzebujących w ramach EFS+.

Stopa współfinansowania dla programów INTERREG nie będzie wyższa niż 80 %.

Zastosowanie mogą mieć wyższe stopy współfinansowania dla programów zewnętrznej współpracy transgranicznej w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (INTERREG).

Działania w zakresie pomocy technicznej realizowane z inicjatywy lub w imieniu Komisji mogą być finansowane w 100 %.

Działania związane z należyтым zarządzaniem gospodarczym

69. Należy utrzymać mechanizmy zapewniające powiązanie unijnych polityk finansowania z zarządzaniem gospodarczym w Unii, umożliwiając Komisji wnoszenie o przegląd lub zmiany odnośnych programów w celu wsparcia realizacji stosownych zaleceń Rady lub zmaksymalizowania wpływu funduszy na wzrost i konkurencyjność; lub wystąpienie do Rady z wnioskiem, by zawiesić całość lub część zobowiązań lub płatności na jeden lub więcej programów w danym państwie członkowskim, w przypadku gdy to państwo członkowskie nie podejmie skutecznych działań w kontekście procesu zarządzania gospodarczego.

Stawki płatności zaliczkowych

70. Komisja wypłaci płatności zaliczkowe na podstawie łącznego wsparcia z funduszy, określonego w decyzji zatwierdzającej dany program. Płatności zaliczkowe dla każdego z funduszy będą dokonywane w rocznych ratach, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujący sposób:
- a) 2021: 0,5 %;
 - b) 2022: 0,5 %;
 - c) 2023: 0,5 %;
 - d) 2024: 0,5 %;

- e) 2025: 0,5 %;
- f) 2026: 0,5 %.

Płatności zaliczkowe dla celu „Europejska współpraca terytorialna” (INTERREG) będą dokonywane w rocznych ratach, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujący sposób:

- a) 2021: 1 %;
- b) 2022: 1 %;
- c) 2023: 3 %;
- d) 2024: 3 %;
- e) 2025: 3 %;
- f) 2026: 3 %.

Płatności zaliczkowe dla każdego funduszu i dla celu „Europejska współpraca terytorialna” rozlicza się co roku wraz z zatwierdzeniem zestawienia wydatków.

W odniesieniu do Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz zostanie określona szczególna stawka płatności zaliczkowych.

Płatności zaliczkowe na programy odnoszące się do okresu 2014–2020 będą dokonywane według stawki 2 % począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r.

Zasady dotyczące umorzeń

71. Każda kwota w programie, która nie została wykorzystana na płatność zaliczkową lub w odniesieniu do której wniosek o płatność nie został przedłożony do dnia 31 grudnia trzeciego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zaciągnięto zobowiązania budżetowe na lata 2021–2026, zostanie umorzona. Ostatecznym terminem kwalifikowalności pozostanie 31 grudnia 2029 r.

Koncentracja tematyczna wsparcia z EFRR

72. W odniesieniu do programów realizowanych w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” łączne zasoby EFRR w każdym państwie członkowskim zostaną skoncentrowane albo na poziomie krajowym albo regionalnym w następujący sposób:
- a) państwa członkowskie, których wskaźnik dochodu narodowego brutto jest równy 100 % lub wyższy, lub regiony lepiej rozwinięte przydzielą co najmniej 85 % swojej łącznej kwoty zasobów z EFRR – przydzielonej im w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna – na cele „inteligentne” i „zielone”, a co najmniej 30 % na cele „zielone”;
 - b) państwa członkowskie, których wskaźnik dochodu narodowego brutto jest równy 75 % lub wyższy, ale niższy niż 100 %, lub regiony w okresie przejściowym przydzielą co najmniej 40 % swojej łącznej kwoty zasobów z EFRR – przydzielonej im w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna – na cele „inteligentne” i co najmniej 30 % na cele „zielone”;
 - c) państwa członkowskie, których wskaźnik dochodu narodowego brutto jest niższy niż 75 %, lub regiony słabiej rozwinięte przydzielą co najmniej 25 % swojej łącznej kwoty zasobów z EFRR – przydzielonej im na priorytety inne niż pomoc techniczna – na cele „inteligentne” i co najmniej 30 % na cele „zielone”.

Państwa członkowskie zadecydują na początku okresu programowania o poziomie – krajowym lub regionalnym – do którego miałyby zastosowanie koncentracja tematyczna. Jeżeli dane państwo członkowskie zdecyduje o ustanowieniu koncentracji tematycznej na poziomie regionalnym, jej wymogi zostaną określone dla wszystkich regionów tego państwa członkowskiego należących do tej samej kategorii rozwoju.

Jeżeli udział zasobów Funduszu Spójności przydzielonych na wspieranie realizacji celu „zielonego” jest wyższy niż 50 %, wówczas alokacje powyżej 50 % można zaliczyć na poczet osiągnięcia minimalnych udziałów środków z EFRR.

Do celów niniejszego punktu wskaźnik dochodu narodowego brutto oznacza stosunek dochodu narodowego brutto na mieszkańca w danym państwie członkowskim, mierzonego według SSN i obliczonego na podstawie danych liczbowych dla Unii w okresie 2015–2017, do średniego dochodu narodowego brutto na mieszkańca – mierzonego według SSN – w 27 państwach członkowskich dla tego samego okresu odniesienia.

Wsparcie dla społeczności Turków cypryjskich

73. Dział ten będzie również finansował wsparcie dla społeczności Turków cypryjskich.

Splata odsetek

74. Pula środków finansowych przewidziana na spłatę odsetek należnych od Unii w związku z pożyczkami zaciągniętymi przez nią na rynkach kapitałowych w ramach NGEU za okres 2021–2027 wyniesie 12 914 mln EUR. Kwoty niewykorzystane do spłaty odsetek zostaną użyte do celów przedterminowych spłat przed końcem WRF 2021–2027, w kwocie minimalnej, i mogą być zwiększane powyżej tego poziomu pod warunkiem że zostaną wprowadzone nowe zasoby własne.

75. Instrument Wsparcia Technicznego poprawi zdolności administracyjne państw członkowskich w zakresie formułowania, opracowywania i wdrażania reform. Będzie on dostępny dla wszystkich państw członkowskich, a jego pula środków finansowych w okresie 2021–2027 wyniesie 767 mln EUR.

Inwestowanie w ludzi, spójność społeczną i wartości

76. EFS+ zapewni kompleksowe wsparcie na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, podnoszenia i zmiany kwalifikacji pracowników, włączenia społecznego i ograniczania ubóstwa, w tym ubóstwa dzieci, poprzez połączenie istniejących programów: Europejskiego Funduszu Społecznego, Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym oraz programu na rzecz zatrudnienia i innowacji.

Łączna pula środków finansowych dla EFS+ w okresie 2021–2027 wyniesie 87 995 mln EUR, z czego:

- 676 mln EUR na komponent EFS+ w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego;
- 87 319 mln EUR na komponent EFS+ w ramach zarządzania dzielonego w obrębie celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”.

Komponent dotyczący zarządzania dzielonego będzie nadal objęty podziałem wraz z EFRR i Funduszem Spójności.

77. W odniesieniu do zasobów EFS+ w ramach zarządzania dzielonego każde państwo członkowskie przydzieli:
- a) co najmniej 25 % na cele szczegółowe dotyczące włączenia społecznego, w tym integracji migrantów;
 - b) co najmniej 2 % na cel szczegółowy dotyczący deprivacji materialnej;
 - c) co najmniej 10 % na działania ukierunkowane na młodzież niekształcąca się, niepracującą ani nie szkolącą się (NEET), w przypadku gdy wskaźnik NEET jest powyżej średniej UE.
78. W oparciu o istniejący program Erasmus+ nowy program zapewni możliwości nauki i mobilności dla uczniów, uczniów zawodu, młodzieży, studentów i nauczycieli. Będzie on silnie ukierunkowany na włączenie ludzi mających mniejsze szanse i zwiększy możliwości transnarodowej współpracy uczelni oraz instytucji kształcenia i szkolenia zawodowego. Erasmus+ będzie nadal wspierał współpracę w dziedzinie sportu. Pula środków finansowych na realizację programu Erasmus+ w okresie 2021–2027 wyniesie 21 208 mln EUR.

Odporność

79. Pula środków finansowych na program RescEU w ramach WRF wyniesie 1 106 mln EUR.
80. Ustanowiony zostanie program działań w dziedzinie zdrowia. Pula środków finansowych na program działań w dziedzinie zdrowia w ramach WRF wyniesie 1 670 mln EUR.
81. Pula środków finansowych na program „Kreatywna Europa” w ramach WRF wyniesie 1 642 mln EUR, a pula środków finansowych na program „Sprawiedliwość, Prawa i Wartości” w ramach WRF wyniesie 841 mln EUR.

82. Kwota dla Eurojustu będzie o co najmniej 10 % wyższa niż poziom w 2020 r. w ujęciu realnym.
83. W celu zapewnienia ochrony interesów finansowych Unii zapewnione zostaną odpowiednie zasoby dla Prokuratury Europejskiej i OLAF.

DZIAŁ 3 – ZASOBY NATURALNE I ŚRODOWISKO

84. Finansowanie w tym dziale koncentruje się na zapewnieniu wartości dodanej za pomocą zmodernizowanej, zrównoważonej polityki rolnej, morskiej i rybołówstwa, a także poprzez intensyfikowanie działań w dziedzinie klimatu oraz wspieranie ochrony środowiska i różnorodności biologicznej. Uwzględnianie problematyki klimatu w całym budżecie oraz ściślejsza integracja celów środowiskowych sprawia, że niniejszy dział odgrywa kluczową rolę w realizacji ambitnego celu zakładającego, że co najmniej 30 % unijnych wydatków przyczynia się do realizacji celów klimatycznych.
85. Środki na zobowiązania w tym dziale, na który składają się polityka rolna i morska, a także działania na rzecz środowiska i klimatu, nie przekroczą 356 374 mln EUR, z czego 258 594 mln EUR zostanie przydzielonych na wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie. Płatności bezpośrednie w ramach rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 i w ramach rozporządzenia w sprawie planów strategicznych WPR nie przekroczą 239 916 mln EUR.

ZASOBY NATURALNE I ŚRODOWISKO						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
55 242	52 214	51 489	50 617	49 719	48 932	48 161
w tym: Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie						
38 564	38 115	37 604	36 983	36 373	35 772	35 183

Wspólna polityka rolna

86. Zreformowana i zmodernizowana wspólna polityka rolna (WPR) zapewni dostęp do bezpiecznej, wysokiej jakości, przystępnej cenowo, pożywnej i zróżnicowanej żywności. Będzie wspierać przejście na zrównoważony pod względem ekonomicznym, środowiskowym i społecznym oraz zorientowany na rynek sektor rolny, a także dynamiczny rozwój obszarów wiejskich. WPR będzie nadal realizować cele określone w Traktatach i zapewniać odpowiedni poziom życia dla społeczności rolniczej. WPR będzie również w pełni uwzględniać wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt. Należy brać pod uwagę strukturę społeczną rolnictwa oraz różnice strukturalne i przyrodnicze między poszczególnymi regionami rolniczymi.
87. Nowy model realizacji łączący oba filary w ramach jednolitego instrumentu programowania, czyli planu strategicznego WPR, zapewni osiągnięcie wspólnych celów określonych na szczeblu UE. Nowy model realizacji zapewni większą elastyczność państwom członkowskim i przyczyni się do uproszczenia. Udział wydatków na WPR, które mają zostać przeznaczone na działania w dziedzinie klimatu, wyniesie 40 %.
88. Wspólna polityka rolna na okres 2021–2027 nadal będzie się opierała na dwóch filarach:
- a) Filar I (środki rynkowe i płatności bezpośrednie) zapewni bezpośrednie wsparcie rolnikom i finansowanie środków rynkowych. Przyczyni się, w szczególności za pomocą nowej struktury środowiskowej, do osiągnięcia wyższego poziomu ambicji w dziedzinie środowiska i klimatu w ramach wspólnej polityki rolnej. Środki w filarze I będą – podobnie jak w bieżącym okresie finansowania – w całości finansowane z budżetu UE.
 - b) Filar II (rozwój obszarów wiejskich) zapewni konkretne dobra publiczne związane z klimatem i środowiskiem, zwiększy konkurencyjność sektora rolnictwa i leśnictwa, będzie wspierał zróżnicowanie działalności gospodarczej oraz jakość życia i pracy na obszarach wiejskich, w tym na obszarach, na których występują szczególne ograniczenia. Środki w filarze II będą współfinansowane przez państwa członkowskie.

Filar I

Konwergencja zewnętrzna

89. Kontynuowana będzie konwergencja zewnętrzna płatności bezpośrednich. We wszystkich państwach członkowskich, w których płatności bezpośrednie na hektar wynoszą mniej niż 90 % średniej UE, różnica między obecną średnią wysokością ich płatności bezpośrednich a 90 % średniej UE zostanie zmniejszona o 50 % w sześciu równych etapach, począwszy od 2022 r. Konwergencja ta będzie finansowana proporcjonalnie przez wszystkie państwa członkowskie. Ponadto wszystkie państwa członkowskie będą mieć poziom płatności wynoszący co najmniej 200 EUR na hektar w 2022 r. i wszystkie państwa członkowskie osiągną co najmniej 215 EUR na hektar do 2027 r.

Górny limit płatności bezpośrednich dla dużych gospodarstw

90. Górny limit płatności bezpośrednich dla dużych beneficjentów zostanie wprowadzony na zasadzie dobrowolności na poziomie 100 000 EUR. Będzie on miał zastosowanie wyłącznie do podstawowego wsparcia dochodu do celów stabilności. Stosując górny limit, państwa członkowskie mogą odliczyć wszystkie koszty związane z pracą od kwoty podstawowego wsparcia dochodu do celów stabilności na każdego beneficjenta.

Rezerwa rolna i dyscyplina finansowa

91. Na początku każdego roku w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) zostanie ustanowiona rezerwa przeznaczona na wsparcie sektora rolnego na potrzeby zarządzania rynkiem lub stabilizacji rynku lub w przypadku kryzysów mających wpływ na produkcję rolną lub dystrybucję produktów rolnych („rezerwa rolna”). Wysokość rezerwy rolnej na początku każdego roku w okresie 2021–2027 wyniesie 450 mln EUR w cenach bieżących. Niewykorzystane kwoty z rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym w roku budżetowym 2020 zostaną przeniesione na rok budżetowy 2021 w celu utworzenia rezerwy (dokładne lata należy zsynchronizować z okresem przejściowym WPR). Środki z rezerwy rolnej, na które nie zaciągnięto zobowiązań, zostaną przeniesione w celu sfinansowania rezerwy rolnej. W przypadku wykorzystania rezerwy zostanie ona uzupełniona przy użyciu istniejących dochodów przeznaczonych na EFRG, marginesów dostępnych w ramach podpułapu EFRG lub, w ostateczności, mechanizmu dyscypliny finansowej.

92. Mechanizm dyscypliny finansowej zostanie utrzymany w celu zapewnienia poszanowania podziału EFRG.

Elastyczność między filarami

93. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu jako dodatkowego wsparcia:
- w odniesieniu do środków objętych programowaniem w zakresie rozwoju obszarów wiejskich finansowanych z EFRROW w latach budżetowych 2022–2027 – maksymalnie do 25 % ich rocznych pułapów krajowych określonych w załączniku IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych, po odliczeniu alokacji na bawełnę określonych w załączniku VI na lata kalendarzowe 2021–2026. W związku z tym odnośna kwota nie będzie już dostępna na przyznawanie płatności bezpośrednich. Podany próg można zwiększyć o 15 punktów procentowych, pod warunkiem że państwa członkowskie wykorzystają odpowiadające temu zwiększenie na interwencje finansowane z EFRROW i ukierunkowane na konkretne cele środowiskowe i związane z klimatem, oraz o 2 punkty procentowe, pod warunkiem że państwa członkowskie wykorzystają odpowiadające temu zwiększenie na interwencje finansowane z EFRROW na rzecz wsparcia młodych rolników;
 - maksymalnie do 25 % alokacji danego państwa członkowskiego na EFRROW w latach budżetowych 2022–2027 – na potrzeby alokacji danego państwa członkowskiego na płatności bezpośrednie określone w załączniku IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych na lata kalendarzowe 2021–2026. W związku z tym odnośna kwota nie będzie już dostępna na wsparcie w ramach rozwoju obszarów wiejskich. Podany próg można zwiększyć do 30 % w odniesieniu do państw członkowskich, w których płatności bezpośrednie na hektar wynoszą mniej niż 90 % średniej UE.

Filar II

Rozdział wsparcia na rozwój obszarów wiejskich

94. Alokacja na EFRROW w okresie 2021–2027 wyniesie 77 850 mln EUR, z czego 0,25 % zostanie wykorzystanych na pomoc techniczną ze strony Komisji. Państwom członkowskim, które borykają się ze szczególnymi wyzwaniami strukturalnymi w sektorze rolnym lub które dokonały znacznych inwestycji w wydatki filara II lub które muszą przesunąć większe kwoty do filara I, aby zwiększyć stopień konwergencji, przyznane zostaną w ramach ogólnej kwoty globalnej następujące dodatkowe alokacje: Belgia (100 mln EUR), Niemcy (650 mln EUR), Irlandia (300 mln EUR), Grecja (300 mln EUR), Hiszpania (500 mln EUR), Francja (1 600 mln EUR), Chorwacja (100 mln EUR), Włochy (500 mln EUR), Cypr (50 mln EUR), Malta (50 mln EUR), Austria (250 mln EUR), Słowacja (200 mln EUR), Słowenia (50 mln EUR), Portugalia (300 mln EUR), Finlandia (400 mln EUR).

Płatności zaliczkowe na rzecz rozwoju obszarów wiejskich

95. Kwota początkowych płatności zaliczkowych będzie wypłacana w ratach w następujący sposób:
- a) w 2021 r.*: 1 % kwoty wsparcia z EFRROW na cały okres trwania planu strategicznego WPR;
 - b) w 2022 r.*: 1 % kwoty wsparcia z EFRROW na cały okres trwania planu strategicznego WPR;
 - c) w 2023 r.*: 1 % kwoty wsparcia z EFRROW na cały okres trwania planu strategicznego WPR.

* (Dokładne lata należy zsynchronizować z okresem przejściowym WPR).

Stopy współfinansowania wsparcia na rozwój obszarów wiejskich

96. Maksymalna stawka wkładu EFRROW, która zostanie ustanowiona w planach strategicznych WPR, wyniesie:

- a) 80 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach najbardziej oddalonych oraz na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 229/2013;
- b) 85 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach słabiej rozwiniętych;
- c) 60 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach w okresie przejściowym;
- d) 65 % kwalifikowalnych wydatków na płatności dla obszarów, gdzie występują ograniczenia naturalne lub inne ograniczenia specyficzne dla obszaru;
- e) 43 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w pozostałych regionach.

Minimalna stawka wkładu EFRROW wyniesie 20 %. Wyższa stopa współfinansowania w wysokości 80 % będzie miała zastosowanie do zobowiązań środowiskowych, klimatycznych i innych zobowiązań w dziedzinie zarządzania; do niekorzystnych warunków specyficznych dla danego obszaru wynikających z określonych obowiązkowych wymogów; do inwestycji nieprodukcyjnych; do wsparcia na rzecz europejskiego partnerstwa innowacyjnego oraz na rzecz inicjatywy LEADER. 100 % współfinansowania ma zastosowanie do środków finansowych przesuniętych do EFRROW.

Zasady dotyczące umorzeń

97. Komisja automatycznie umarza każdą część zobowiązania budżetowego z tytułu interwencji na rzecz rozwoju obszarów wiejskich w planie strategicznym WPR, która nie została wykorzystana – na płatności zaliczkowe ani na płatności okresowe w odniesieniu do poniesionych wydatków – do dnia 31 grudnia drugiego roku następującego po roku, w którym zaciągnięto dane zobowiązanie budżetowe.

o

o o

98. W ramach finansowania tego działu wspierany będzie również Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR), a finansowanie będzie ukierunkowane na wspólną politykę rybołówstwa (WPRyb), politykę morską Unii i międzynarodowe zobowiązania Unii w dziedzinie zarządzania oceanami, zwłaszcza w kontekście Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Wspierane będą zatem zrównoważone połowy i akwakultura oraz zachowanie morskich zasobów biologicznych, a także lokalne społeczności, które są od nich zależne.
99. Z działu tego będzie ponadto finansowany Program działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE), który zapewni dodatkowe wsparcie na zachowanie różnorodności biologicznej, w tym obszary Natura 2000, oraz transformację Unii w czyste, energooszczędne, niskoemisyjne i odporne na zmianę klimatu społeczeństwo, oparte na gospodarce o obiegu zamkniętym.
100. Aby zaradzić społecznym i gospodarczym skutkom związanym z dążeniem do osiągnięcia przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r., utworzony zostanie mechanizm sprawiedliwej transformacji, w tym Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji. Alokacja na Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji na okres 2021–2027 wynosi 7 500 mln EUR. Klucz podziału dla Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji będzie zgodny z wnioskiem Komisji, z uwzględnieniem maksymalnej kwoty i proporcjonalnego zmniejszenia minimalnej intensywności pomocy. Dostęp do Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji będzie ograniczony do 50 % krajowej alokacji wobec tych państw członkowskich, które jeszcze nie zobowiązały się do realizacji celu zakładającego osiągnięcie przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r., zgodnie z celami porozumienia paryskiego, a pozostałe 50 % zostanie udostępnione po przyjęciu takiego zobowiązania.

DZIAŁ 4 – MIGRACJA I ZARZĄDZANIE GRANICAMI

101. Niniejszy dział finansuje środki związane z zarządzaniem granicami zewnętrznymi, migracją i azylem, przyczyniając się tym samym do realizacji celów określonych w planie z Bratysławy i w programie rzymskim. Skoordynowane działania na szczeblu UE przynoszą istotną unijną wartość dodaną, gdyż skuteczna kontrola granic zewnętrznych jest warunkiem niezbędnym do zapewnienia skuteczniejszego zarządzania migracją i wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego, przy jednoczesnym zachowaniu zasady swobodnego przepływu osób i towarów w Unii. Programy w ramach tego działu pomogą Unii Europejskiej i jej państwom członkowskim skutecznie wdrażać kompleksowe podejście do kwestii migracji.

102. Środki na zobowiązania w tym dziale nie przekroczą 22 671 mln EUR:

MIGRACJA I ZARZĄDZANIE GRANICAMI						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
2 324	2 811	3 164	3 282	3 672	3 682	3 736

Migracja

103. Fundusz Azylu i Migracji będzie wspierał działania państw członkowskich służące zapewnieniu przyjmowania osób ubiegających się o azyl oraz zapewnieniu środków integracji. Będzie również wspierał rozwój wspólnej polityki azylowej i migracyjnej oraz ułatwiał skuteczne zarządzanie migracją zewnętrzną, w tym powrotami i wzmocnioną współpracą z państwami trzecimi, w szczególności z państwami trzecimi, które graniczą z UE lub są położone blisko granic UE. Zostaną zapewnione synergie z polityką spójności, która wspiera integrację społeczno-gospodarczą, z polityką zewnętrzną, która zajmuje się wymiarem zewnętrznym, w tym pierwotnymi przyczynami migracji, oraz dzięki współpracy z państwami trzecimi w zakresie zarządzania migracją i bezpieczeństwa.

104. Alokacja na Fundusz Azylu i Migracji na okres 2021–2027 wynosi 8 705 mln EUR i zostanie wykorzystana w następujący sposób:

- a) 5 523 mln EUR zostanie przydzielonych na rzecz programów krajowych realizowanych w ramach zarządzania dzielonego;
- b) 3 182 mln EUR zostanie przydzielonych na instrument tematyczny.

Instrument tematyczny obejmuje specjalny, znaczący komponent przeznaczony na dostosowane do potrzeb działania służące zajęciu się migracją zewnętrzną.

Alokacje dla państw członkowskich będą się opierać na obiektywnych kryteriach związanych z azylem, legalną migracją i integracją oraz przeciwdziałaniem migracji nieuregulowanej, łącznie z powrotami, i zostaną zaktualizowane w 2024 r. ze skutkiem od 2025 r. w oparciu o najnowsze dostępne dane statystyczne.

Zarządzanie granicami

105. Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami będzie zapewniał wsparcie na rzecz wspólnego obowiązku dotyczącego ochrony granic zewnętrznych, przy jednoczesnym zachowaniu swobodnego przepływu osób w Unii; będzie też ułatwiał legalną wymianę handlową, przyczyniając się do bezpiecznej i skutecznej unii celnej. Zostanie zapewniona synergia z instrumentami polityki zewnętrznej, aby przyczynić się do ochrony granic i zarządzania migracją zewnętrzną w drodze współpracy z państwami trzecimi.

106. Ze względu na szczególne potrzeby tych państw członkowskich, w których w latach 2018 i 2019 złożono największą liczbę wniosków o udzielenie azylu w przeliczeniu na mieszkańca, należy zwiększyć ustalone kwoty dla Cypru, Malty i Grecji do 25 mln EUR w ramach Funduszu Azylu i Migracji oraz do 25 mln EUR w ramach Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami.

107. Alokacja na Fundusz Zintegrowanego Zarządzania Granicami na okres 2021–2027 wynosi 5 505 mln EUR i zostanie wykorzystana w następujący sposób:
- a) 893 mln EUR na instrument wsparcia finansowego na rzecz sprzętu do kontroli celnej;
 - b) 4 612 mln EUR na instrument wsparcia finansowego na rzecz zarządzania granicami i wiz, z czego:
 - 3 228 mln EUR zostanie przydzielonych na programy krajowe w ramach zarządzania dzielonego, z czego 189 mln EUR na specjalny program tranzytowy;
 - 1 384 mln EUR zostanie przydzielonych na instrument tematyczny.

Instrument tematyczny obejmuje specjalny, znaczący komponent przeznaczony na dostosowane do potrzeb działania służące zajęciu się migracją zewnętrzną.

Alokacje dla państw członkowskich na podstawie lit. b) będą się opierać na obiektywnych kryteriach związanych z zewnętrznymi granicami lądowymi, zewnętrznymi granicami morskimi, portami lotniczymi i urzędami konsularnymi i zostaną zaktualizowane w 2024 r. ze skutkiem od 2025 r. w oparciu o najnowsze dostępne dane statystyczne dla tych kryteriów.

108. Uzupełnieniem tych środków będzie wzmocniona Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (EBCGA), z łączną pulą środków finansowych w kwocie 5 148 mln EUR, oraz zwiększone wkłady niepieniężne państw członkowskich służące wsparciu państw członkowskich pierwszej linii.

DZIAŁ 5 – BEZPIECZEŃSTWO I OBRONA

109. Na działania w ramach tego działu składają się programy ukierunkowane na bezpieczeństwo i obronę, w których współpraca na szczeblu Unii przynosi wysoką wartość dodaną, odzwierciedlając zmienioną sytuację geopolityczną i nowe priorytety polityczne UE. Chodzi tu m.in. o działania związane z bezpieczeństwem wewnętrznym, reagowaniem na kryzysy i likwidacją obiektów jądrowych, a także o działania w dziedzinie obronności.
110. Poziom zobowiązań dla tego działu nie przekroczy 13 185 mln EUR:

DZIAŁ 5 – BEZPIECZEŃSTWO I OBRONA						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
1 700	1 725	1 737	1 754	1 928	2 078	2 263

Bezpieczeństwo

111. W ramach finansowania niniejszego działu wspierany będzie Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego, który przyczyni się do zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa w Unii, w szczególności poprzez zapobieganie terroryzmowi i radykalizacji postaw oraz poważnej i zorganizowanej przestępczości i cyberprzestępczości oraz poprzez zwalczanie tych zjawisk, a także poprzez wspieranie i ochronę ofiar przestępstw. Finansowane będą również działania poświęcone zarządzaniu migracją zewnętrzną w odniesieniu do zwalczania nielegalnej migracji i handlu ludźmi.

112. Alokacja na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego na okres 2021–2027 wynosi 1 705 mln EUR i zostanie wykorzystana w następujący sposób:
- a) 1 194 mln EUR zostanie przydzielonych na programy krajowe realizowane w ramach zarządzania dzielonego;
 - b) 511 mln EUR zostanie przydzielonych na instrument tematyczny.

Instrument tematyczny obejmuje specjalny, znaczący komponent przeznaczony na dostosowane do potrzeb działania służące zajęciu się migracją zewnętrzną.

113. Aby wspierać bezpieczeństwo jądrowe w Europie, zostanie udzielona szczególna pomoc na rzecz likwidacji następujących elektrowni jądrowych:
- 490 mln EUR dla elektrowni Ignalina na Litwie w okresie 2021–2027, ze stawką wkładu UE równą 86 %;
 - 50 mln EUR dla elektrowni Bohunice na Słowacji w okresie 2021–2025, z maksymalną stawką wkładu UE równą 50 %;
 - 57 mln EUR dla elektrowni Kozłoduj w Bułgarii w okresie 2021–2027, z maksymalną stawką wkładu UE równą 50 %.

Ponadto zostanie zapewnionych 448 mln EUR na bezpieczeństwo jądrowe i likwidację instalacji własnych UE.

114. Kwota dla Europolu będzie o co najmniej 10 % wyższa niż poziom w 2020 r. w ujęciu realnym.

Obronność

115. Finansowanie w ramach tego działu będzie również obejmować wkład finansowy w wysokości 7 014 mln EUR na Europejski Fundusz Obronny, którego celem jest wzmocnienie konkurencyjności, wydajności i zdolności innowacyjnych europejskiej bazy technologiczno-przemysłowej sektora obronnego poprzez wspieranie wspólnych działań i współpracy transgranicznej w całej Unii, na każdym etapie cyklu życia przemysłowego produktów i technologii obronnych. Sposób, w jaki zaprojektowano ten fundusz, zapewni udział wszystkich sektorów obronności bez względu na ich wielkość, łącznie z MŚP i spółkami o średniej kapitalizacji, w całej Unii, wzmocniając tym samym i poprawiając łańcuch dostaw i łańcuch wartości w sektorze obronności. Przyczyni się on do strategicznej autonomii Unii Europejskiej i zdolności do współpracy z partnerami strategicznymi, będzie też wspierał projekty zgodne z priorytetami w zakresie zdolności obronnych uzgodnionymi wspólnie przez państwa członkowskie, również w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, a szczególnie w kontekście planu rozwoju zdolności.
116. Wkład finansowy w kwocie 1 500 mln EUR zostanie przeznaczony na instrument „Łącząc Europę” w celu dostosowania sieci TEN-T do potrzeb mobilności wojskowej.

DZIAŁ 6 – SĄSIEDZTWO I ŚWIAT

117. W ramach tego działu finansowane są działania zewnętrzne Unii i jej pomoc dla krajów przygotowujących się do przystąpienia do Unii. Ścisła koordynacja między politykami zewnętrznymi i wewnętrznymi zapewni właściwą realizację Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, porozumienia klimatycznego z Paryża, globalnej strategii UE, Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju, europejskiej polityki sąsiedztwa, jak również działań w zakresie zewnętrznego wymiaru migracji, w tym ram partnerstwa z państwami trzecimi w dziedzinie migracji. Zmodernizowana polityka zewnętrzna wykaże unijną wartość dodaną poprzez zwiększenie skuteczności i widoczności, a także lepsze przygotowanie Unii do realizacji jej celów i wartości globalnie, w ścisłej koordynacji z państwami członkowskimi.
118. Wydatki na regiony Afryki Subsaharyjskiej, Karaibów i Pacyfiku obecnie finansowane z bieżącego Europejskiego Funduszu Rozwoju zostaną włączone do tego działu.
119. Środki na zobowiązania w tym dziale nie przekroczą 98 419 mln EUR:

SĄSIEDZTWO I ŚWIAT						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
15 309	15 522	14 789	14 056	13 323	12 592	12 828

Działania zewnętrzne

120. Aby zwiększyć spójność, przejrzystość, elastyczność i skuteczność unijnej współpracy zewnętrznej, większość istniejących instrumentów zostanie włączona do Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej, dysponującego łączną pulą środków finansowych w wysokości 70 800 mln EUR, z czego:
- (i) programy geograficzne: 53 805 mln EUR, z czego co najmniej 17 217 mln EUR na sąsiedztwo, przy zachowaniu odpowiedniej równowagi geograficznej, oraz co najmniej 26 000 mln EUR na Afrykę Subsaharyjską;
 - (ii) 5 665 mln EUR na programy tematyczne;
 - (iii) 2 835 mln EUR na działania szybkiego reagowania;
 - (iv) 8 495 mln EUR na rezerwę na nowe wyzwania i priorytety w celu reagowania na nieprzewidziane okoliczności, nowe potrzeby lub pojawiające się wyzwania, takie jak sytuacje kryzysowe i pokryzysowe lub presja migracyjna, bądź w celu promowania nowych, kierowanych przez Unię lub międzynarodowych inicjatyw lub priorytetów.
121. Na warunkach podobnych do warunków obowiązujących w ramach obecnego Europejskiego Funduszu Rozwoju, oraz w okresie 2021–2027, niewykorzystane środki na zobowiązania i płatności w ramach tego instrumentu będą automatycznie przenoszone na kolejny rok budżetowy, a środki umorzone będą mogły być ponownie udostępniane.
122. Finansowanie zewnętrzne będzie podlegało przepisom dotyczącym warunkowości, w tym w kontekście poszanowania zasad Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego.
123. Alokacja na Instrument Pomocy Humanitarnej, z którego udzielana jest unijna pomoc na ratowanie i ochronę życia, zapobieganie ludzkim cierpieniom oraz ochronę ludności dotkniętej klęskami żywiołowymi lub kryzysami spowodowanymi przez człowieka, wyniesie 9 760 mln EUR.

124. Z działań zewnętrznych finansowany będzie również wkład finansowy w wysokości 2 375 mln EUR na wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa oraz w wysokości 444 mln EUR na kraje i terytoria zamorskie, w tym Grenlandię.

Pomoc przedakcesyjna

125. Alokacja na Instrument Pomocy Przedakcesyjnej, wspierający beneficjentów na drodze do spełnienia kryteriów przystąpienia, wyniesie 12 565 mln EUR.

Europejski Instrument na rzecz Pokoju

126. Europejski Instrument na rzecz Pokoju zostanie ustanowiony jako instrument pozabudżetowy służący finansowaniu działań w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, o których to działaniach może zdecydować Rada; instrument ten zastąpi obecny Instrument na rzecz Pokoju w Afryce i mechanizm ATHENA. Pułap finansowy na przedmiotowy instrument w okresie 2021–2027 wyniesie 5 000 mln EUR i będzie finansowany jako pozycja pozabudżetowa poza WRF, za pomocą wkładów od państw członkowskich według klucza podziału opartego na DNB.

DZIAŁ 7 – EUROPEJSKA ADMINISTRACJA PUBLICZNA

127. Wysoce profesjonalna europejska administracja publiczna, rekrutowana z uwzględnieniem jak najszerszego zasięgu geograficznego, odgrywa zasadniczą rolę, wspierając Unię w realizacji jej priorytetów oraz we wdrażaniu polityk i programów we wspólnym europejskim interesie. Jednocześnie, przywołując wcześniejsze i bieżące reformy, europejscy obywatele oczekują, by wszystkie organy administracji publicznej i ich personel funkcjonowały możliwie najwydajniej. W kontekście Unii składającej się z 27 państw członkowskich konieczne jest stałe konsolidowanie tych reform i nieustanna poprawa efektywności i wydajności europejskiej administracji publicznej.
128. Środki na zobowiązania w tym dziale, który obejmuje wydatki administracyjne instytucji oraz szkoły europejskie i emerytury, nie przekroczą 73 102 mln EUR:

EUROPEJSKA ADMINISTRACJA PUBLICZNA						
(mln EUR, ceny z 2018 r.)						
2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
10 021	10 215	10 342	10 454	10 554	10 673	10 843
w tym: Wydatki administracyjne instytucji						
7 742	7 878	7 945	7 997	8 025	8 077	8 188

Pałapy będą określone w taki sposób, by uniknąć nadmiernych marginesów i odzwierciedlić spodziewane korekty wynagrodzeń, rozwój kariery i koszty emerytur, a także inne stosowne założenia.

129. Wydatki na wsparcie programów powinny nadal być – podobnie jak w aktualnej praktyce i w przeszłości – powiązane z wydatkami operacyjnymi w ramach pul środków finansowych na dane programy lub obszary polityki. Aby zwiększyć przejrzystość i kontrolę, wydatki administracyjne i na wsparcie programów powinny być monitorowane i zgłaszane we wszystkich działach WRF w sposób regularny i kompleksowy. W kontekście Unii składającej się z 27 państw członkowskich wszystkie instytucje UE powinny przyjąć kompleksowe i ukierunkowane podejście do przeanalizowania liczby ich personelu oraz proszone są o zredukowanie, w miarę możliwości, wydatków administracyjnych.
130. Wszystkie unijne instytucje, organy, agencje i ich administracje powinny przeprowadzać regularne oceny personelu, które zapewnią optymalizację zasobów kadrowych na obecnym poziomie, i powinny w dalszym ciągu dążyć do przyrostu wydajności w wydatkach niezwiązanych z wynagrodzeniami, w tym poprzez pogłębianie współpracy międzyinstytucjonalnej, np. w dziedzinie IT, zamówień i budynków, oraz poprzez zamrożenie wydatków niezwiązanych z wynagrodzeniami.
131. Uznając, że pakiet reform regulaminu pracowniczego z 2013 r. zawiera jasne i precyzyjne przepisy, sprawozdawczość i niezbędna ocena obecnej reformy mają posłużyć jako podstawa do ewentualnej późniejszej zmiany regulaminu pracowniczego. Komisja jest proszona, by w swojej ocenie i ewentualnych późniejszych wnioskach zajęła się takimi kwestiami, jak rozwój kariery, poziom i okres pobierania dodatków, adekwatność systemu podatkowego, składka solidarnościowa, a także stabilność systemu emerytalnego.
132. Aby dodatkowo kontrolować wydatki administracyjne i zarządzać nimi, przyrosty wydajności i środki stosowane w porównywalnych administracjach mogłyby posłużyć jako punkt odniesienia.

o

o o

Elastyczność: tematyczne instrumenty szczególne

133. Elastyczność zostanie również zapewniona poprzez specjalne, tematyczne instrumenty szczególne, które zapewnią dodatkowe środki finansowe na potrzeby reagowania na konkretne nieprzewidziane wydarzenia. Z natury tych instrumentów wynika, że wykorzystuje się je tylko w razie potrzeby. W związku z czym należy zdefiniować jasne kryteria ich uruchamiania. W duchu ogólnego celu skonsolidowania i usprawnienia wydatków UE należy unikać powielania zarówno między tymi instrumentami, jak i z programami wydatkowania, należy też zbadać możliwości dalszych efektów synergii. Należy uprościć i zharmonizować złożone zasady dotyczące przesuwania kwot między instrumentami i przenoszenia niewykorzystanych kwot na kolejne lata.
134. Bez uszczerbku dla jednolitego marginesu (*Single Margin Instrument – SMI*) maksymalna łączna kwota instrumentów szczególnych w okresie 2021–2027 poza pułapami wyniesie 20 106 mln EUR, aby możliwe było zajęcie się nowymi priorytetami i nieprzewidzianymi zdarzeniami w związku z szybko zmieniającą się sytuacją w następstwie pandemii COVID-19, z czego 5 000 mln EUR będzie dostępnych na nową szczególną pobrexitową rezerwę dostosowawczą (*Brexit Adjustment Reserve*), która ma zostać ustanowiona w celu przeciwdziałania negatywnym skutkom w najbardziej dotkniętych państwach członkowskich i sektorach. Komisja jest proszona o przedstawienie stosownego wniosku do listopada 2020 r.
135. Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, będący instrumentem solidarności i doraźnej pomocy, który oferuje jednorazową pomoc w celu wsparcia pracowników tracących pracę w przypadkach restrukturyzacji powiązanych z globalizacją, w tym w przypadkach restrukturyzacji spowodowanych automatyzacją i cyfryzacją, nie może przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 186 mln EUR (w cenach z 2018 r.). Kwoty będą uruchamiane ponad pułapami WRF dla zobowiązań i płatności.

136. Nowa pula środków na rezerwę na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej (SEAR) powinna objąć Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (FSUE) i rezerwę na pomoc nadzwyczajną. Będzie można z niej korzystać w celu reagowania na sytuacje nadzwyczajne wynikające z poważnych katastrof w państwach członkowskich i krajach przystępujących w ramach FSUE oraz w celu szybkiego reagowania na szczególne potrzeby w sytuacjach nadzwyczajnych w UE lub w państwach trzecich w następstwie zdarzeń, których nie można było przewidzieć, w szczególności w kontekście reagowania kryzysowego i kryzysów humanitarnych (rezerwa na pomoc nadzwyczajną). Należy określić jasne kryteria i warunki korzystania z tej rezerwy.

Roczną kwotę rezerwy ustala się na 1 200 mln EUR (w cenach z 2018 r.). Decyzja w sprawie przesunięć środków umożliwiająca uruchomienie rezerwy będzie podejmowana przez Parlament Europejski i Radę na wniosek Komisji. Rezerwa ta zostanie zapisana w budżecie ogólnym Unii jako środki rezerwowe. Kwota roczna może zostać wykorzystana do roku n+1. Kwotę wynikającą z poprzedniego roku wykorzystuje się w pierwszej kolejności.

Kwoty będą uruchamiane ponad pułapami WRF dla zobowiązań i płatności.

Do dnia 1 października każdego roku co najmniej jedna czwarta rocznej kwoty na rok n powinna pozostać dostępna na zaspokojenie potrzeb, które mogą powstać do końca tego roku. Od dnia 1 października pozostała część dostępnej kwoty może zostać uruchomiona na operacje wewnętrzne albo zewnętrzne, aby zaspokoić potrzeby, które mogą powstać do końca tego roku.

Elastyczność: nietematyczne instrumenty szczególne

137. Łączny margines na zobowiązania, łączny margines na płatności i margines na nieprzewidziane wydatki zostaną zastąpione jednolitym marginesem. Instrument ten będzie mógł wykorzystywać zobowiązania lub płatności poprzez użycie:

- w pierwszej kolejności – marginesów w co najmniej jednym dziale WRF, które to marginesy są nadal dostępne poniżej pułapów WRF z poprzednich lat budżetowych począwszy od 2021 r. i które mają zostać udostępnione w latach 2022–2027, a także mają być w pełni kompensowane w marginesach odnośnych lat poprzednich;

- jedynie gdy kwoty dostępne zgodnie z tiret pierwszym, jeżeli takowe będą, okażą się niewystarczające, i tylko w ostateczności – dodatkowej kwoty, która musi być w pełni kompensowana w marginesach bieżącego roku budżetowego lub przyszłych lat budżetowych. Kwot w ten sposób kompensowanych nie uruchamia się już w kontekście WRF.

Z wyjątkiem marginesów na płatności, o których mowa w tiret pierwszym, kwoty mogą być uruchamiane ponad odnośnymi pułapami rocznymi w odniesieniu do budżetu korygującego lub rocznego, aby umożliwić finansowanie szczególnych nieprzewidzianych wydatków, które nie mogłyby zostać sfinansowane w ramach dostępnych pułapów. W odniesieniu do marginesów na płatności, o których mowa w tiret pierwszym, Komisja dostosowuje w górę – w ramach corocznego dostosowania technicznego ram finansowych – pułap płatności na lata 2022–2027 o kwoty równoważne różnicy między wykonanymi płatnościami a pułapem płatności WRF na rok n-1.

Łączna roczna kwota uruchomiona na ten instrument w odniesieniu do budżetu korygującego lub rocznego nie może przekroczyć 0,04 % DNB UE w zobowiązaniach i 0,03 % DNB UE w płatnościach oraz musi być zgodna z pułapem zasobów własnych.

Ponadto roczne dostosowanie pułapu płatności w górę nie może przekroczyć następujących kwot (w cenach z 2018 r.) na lata 2025–2027 w porównaniu z pierwotnym pułapem płatności na odnośne lata:

2025 – 8 000 mln EUR

2026 – 13 000 mln EUR

2027 – 15 000 mln EUR.

138. Instrument elastyczności będzie instrumentem nietematycznym stosowanym w celu umożliwienia finansowania konkretnych nieprzewidzianych wydatków z tytułu zobowiązań i odpowiadających im płatności, których nie można było sfinansować w inny sposób. Roczny pułap instrumentu elastyczności zostanie ustalony na kwotę 772 mln EUR (w cenach z 2018 r.). Kwota roczna może zostać wykorzystana do roku n+2. Kwotę wynikającą z poprzednich lat wykorzystuje się w pierwszej kolejności, w porządku chronologicznym.

Kwoty będą uruchamiane ponad pułapami WRF dla zobowiązań i płatności.

139. Umorzenia nie stanowią źródła finansowania instrumentów szczególnych.

o
o o

III. CZEŚĆ II: DOCHODY

140. Ustaleniami dotyczącymi zasobów własnych powinny kierować ogólne cele prostoty, przejrzystości i sprawiedliwości, w tym sprawiedliwego podziału obciążeń. Łączna kwota zasobów własnych przydzielonych w budżecie Unii na pokrycie rocznych środków na płatności nie może przekroczyć 1,40 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich. Łączna kwota rocznych środków na zobowiązania nie może przekroczyć 1,46 % sumy DNB wszystkich państw członkowskich. Zachowany zostanie odpowiedni stosunek środków na zobowiązania do środków na płatności.
141. Nowy system zasobów własnych Unii Europejskiej wejdzie w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po otrzymaniu powiadomienia o ukończeniu procedur jego przyjęcia przez ostatnie państwo członkowskie. Wszystkie jego elementy będą miały zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2021 r. Państwa członkowskie jak najszybciej przystąpią do zatwierdzenia nowej decyzji w sprawie zasobów własnych zgodnie z ich krajowymi wymogami konstytucyjnymi.
142. W odniesieniu do rozporządzenia Rady w sprawie metod i procedury udostępniania zasobów własnych oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych Komisja jest proszona o rozważenie przedstawienia wniosku dotyczącego zmiany tego rozporządzenia, aby stawić czoła wyzwaniom związanym z udostępnianiem zasobów własnych.

Tradycyjne zasoby własne

143. Od dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie będą zatrzymywać, na poczet kosztów poboru, 25 % pobranych kwot.

Zasoby własne oparte na VAT

144. Obecne zasoby własne oparte na VAT zostaną zastąpione uproszczoną i udoskonaloną alternatywną metodą Komisji ze stycznia 2019 r., przy użyciu jednolitej stawki 0,3 %, która będzie mieć zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich do podstaw VAT określonych zgodnie z udoskonaloną metodą zaproponowaną przez Komisję. Dla każdego państwa członkowskiego podstawa VAT, którą należy uwzględnić w tym celu, nie może przekroczyć 50 % dochodu narodowego brutto.

Nowe zasoby własne

145. W nadchodzących latach Unia będzie dążyć do zreformowania systemu zasobów własnych i wprowadzenia nowych zasobów własnych.

146. W pierwszej kolejności zostanie wprowadzony nowy rodzaj zasobów własnych, który będzie miał zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. i na który złoży się udział z dochodów z krajowego wkładu obliczonego od wagi odpadów opakowaniowych z tworzyw sztucznych niepoddawanych recyklingowi, ze stawką poboru równą 0,80 EUR na kilogram oraz z mechanizmem służącym unikaniu nadmiernego regresywnego wpływu na wkłady krajowe.

147. Jako dodatkowe zasoby własne Komisja przedstawi w pierwszym półroczu 2021 r. wniosek w sprawie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ oraz wniosek w sprawie opłaty cyfrowej w celu ich wprowadzenia najpóźniej do dnia 1 stycznia 2023 r.

148. Komisja jest proszona o przedstawienie zmienionego wniosku w sprawie systemu handlu emisjami (ETS), z możliwością rozszerzenia go na sektor lotniczy i morski.

149. Ponadto, w okresie trwania kolejnych WRF, Unia będzie pracować nad wprowadzeniem innych zasobów własnych, które mogą obejmować podatek od transakcji finansowych.

150. Wpływy z nowych zasobów własnych wprowadzonych po 2021 r. zostaną wykorzystane do przedterminowej spłaty pożyczek zaciągniętych w ramach Next Generation EU. Komisja jest proszona o przedstawienie w tym celu w odpowiednim czasie wniosku w sprawie rewizji WRF.

Zasoby własne oparte na DNB

151. Metoda stosowania jednolitej stawki poboru w celu ustalenia wkładów państw członkowskich do istniejących zasobów własnych opartych na dochodzie narodowym brutto (DNB) pozostanie niezmieniona, bez uszczerbku dla pkt 152.

Korekty

152. Korekty ryczałtowe za okres 2021–2027 obniżą roczny wkład oparty na DNB wnoszony przez Danię, Niderlandy, Austrię i Szwecję, oraz w kontekście wsparcia na rzecz odbudowy i odporności, a także przez Niemcy. Odnośne państwa członkowskie skorzystają z następującej obniżki brutto w swoich rocznych wkładach opartych na dochodzie narodowym brutto w cenach z 2020 r.:

- Dania: 377 mln EUR;
- Niemcy: 3 671 mln EUR;
- Niderlandy: 1 921 mln EUR;
- Austria: 565 mln EUR;
- Szwecja: 1 069 mln EUR.

153. Te obniżki brutto zostaną sfinansowane przez wszystkie państwa członkowskie zgodnie z ich DNB.

ZAŁĄCZNIK DO ZAŁĄCZNIKA**WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE (UE-27)***(mIn EUR – w cenach bieżących)*

Środki na zobowiązania	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Łącznie 2021–2027
1. Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	20.919	21.288	21.125	20.984	21.272	21.847	22.077	149.512
2. Spójność, odporność i wartości	52.786	55.314	57.627	60.761	63.387	66.536	70.283	426.694
2a. Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna	48.191	49.739	51.333	53.077	54.873	56.725	58.639	372.577
2b. Odporność i wartości	4.595	5.575	6.294	7.684	8.514	9.811	11.644	54.117
3. Zasoby naturalne i środowisko	58.624	56.519	56.849	57.003	57.112	57.332	57.557	400.996
W tym: Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	40.925	41.257	41.518	41.649	41.782	41.913	42.047	291.091
4. Migracja i zarządzanie granicami	2.467	3.043	3.494	3.697	4.218	4.315	4.465	25.699
5. Bezpieczeństwo i obrona	1.805	1.868	1.918	1.976	2.215	2.435	2.705	14.922
6. Sąsiedztwo i świat	16.247	16.802	16.329	15.830	15.304	14.754	15.331	110.597
7. Europejska administracja publiczna	10.635	11.058	11.419	11.773	12.124	12.506	12.959	82.474
W tym: Wydatki administracyjne instytucji	8.216	8.528	8.772	9.006	9.219	9.464	9.786	62.991
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	163.483	165.892	168.761	172.024	175.632	179.725	185.377	1.210.894

ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	166.140	167.585	165.542	168.853	172.230	175.674	179.187	1.195.211
-----------------------------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

POZA WRF	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Łącznie 2021–2027
Rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej	1.273	1.299	1.325	1.351	1.378	1.406	1.434	9.467
Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG)	197	201	205	209	214	218	222	1.467
Pobrexitowa rezerwa dostosowawcza	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	5.306
Instrument elastyczności	819	836	852	869	887	905	923	6.091
POZA WRF OGÓŁEM	2.290	2.336	2.383	2.430	2.479	2.528	2.579	22.331
WRF OGÓŁEM + POZA WRF	165.773	168.228	171.144	174.454	178.111	182.253	187.956	1.233.225

*Łączna kwota pobrexitowej rezerwy dostosowawczej w cenach bieżących opiera się na 2 % deflatorze i na założeniu, że cała pula środków będzie dostępna w 2021 r. Powyższe pozostaje bez uszczerbku dla przyszłego wniosku legislacyjnego.

WIELOLETNIE RAMY FINANSOWE (UE-27)

(mIn EUR – w cenach z 2018 r.)

Środki na zobowiązania	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Łącznie 2021–2027
1. Jednolity rynek, innowacje i gospodarka cyfrowa	19.712	19.666	19.133	18.633	18.518	18.646	18.473	132.781
2. Spójność, odporność i wartości	49.741	51.101	52.194	53.954	55.182	56.787	58.809	377.768
2a. Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna	45.411	45.951	46.493	47.130	47.770	48.414	49.066	330.235
2b. Odporność i wartości	4.330	5.150	5.701	6.824	7.412	8.373	9.743	47.533
3. Zasoby naturalne i środowisko	55.242	52.214	51.489	50.617	49.719	48.932	48.161	356.374
W tym: Wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	38.564	38.115	37.604	36.983	36.373	35.772	35.183	258.594
4. Migracja i zarządzanie granicami	2.324	2.811	3.164	3.282	3.672	3.682	3.736	22.671
5. Bezpieczeństwo i obrona	1.700	1.725	1.737	1.754	1.928	2.078	2.263	13.185
6. Sąsiedztwo i świat	15.309	15.522	14.789	14.056	13.323	12.592	12.828	98.419
7. Europejska administracja publiczna	10.021	10.215	10.342	10.454	10.554	10.673	10.843	73.102
W tym: Wydatki administracyjne instytucji	7.742	7.878	7.945	7.997	8.025	8.077	8.188	55.852
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	154.049	153.254	152.848	152.750	152.896	153.390	155.113	1.074.300

ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	156.557	154.822	149.936	149.936	149.936	149.936	149.936	1.061.058
-----------------------------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

POZA WRF	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Łącznie 2021–2027
Rezerwa na rzecz solidarności i pomocy nadzwyczajnej	1.200	1.200	1.200	1.200	1.200	1.200	1.200	8.400
Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG)	186	186	186	186	186	186	186	1.302
Pobrewitowa rezerwa dostosowawcza	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	5.000
Instrument elastyczności	772	772	772	772	772	772	772	5.404
POZA WRF OGÓŁEM	2.158	2.158	2.158	2.158	2.158	2.158	2.158	20.106

WRF OGÓŁEM + POZA WRF	156.207	155.412	155.006	154.908	155.054	155.548	157.271	1.094.406
------------------------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------